

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 198

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

60. évfolyam

2017. július 28.

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1369 rendelete (2017. július 4.) az energia-címkézés keretének meghatározásáról és a 2010/30/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről ⁽¹⁾ 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1370 rendelete (2017. július 4.) a vízumok egységes formátumának meghatározásáról szóló 1683/95/EK tanácsi rendelet módosításáról 24

IRÁNYELVEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1371 irányelve (2017. július 5.) az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről 29

Helyesbítések

- ★ Helyesbítés az online tartalomszolgáltatásoknak a belső piacon való, határokon átnyúló hordozhatóságáról szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1128 európai parlamenti és tanácsi rendelethez (HL L 168., 2017.6.30.) 42

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg.

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2017/1369 RENDELETE

(2017. július 4.)

az energiacímkézés keretének meghatározásáról és a 2010/30/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 194. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az Unió elkötelezett egy olyan energiaunió kialakítása mellett, amely előrettekintő éghajlat-politikát folytat. Az energiahatékonyság lényeges eleme a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó uniós éghajlat- és energiapolitikai keretnek, és döntő szerepet játszik az energia iránti kereslet mérséklésében.
- (2) Az energiacímkézés lehetővé teszi, hogy a vásárlók az energiafogyasztást befolyásoló termékek energiafogyasztásának alapján megalapozott döntéseket hozzanak. Az energiafogyasztást befolyásoló termékek hatékonyságára és fenntarthatóságára vonatkozó információk nagyban hozzájárulnak ahhoz, hogy a vásárlók energiát takarítsanak meg és csökkentsék energiaszámláikat, emellett pedig ösztönzi az innovációt és az energiahatékonyabb termékek gyártásába való beruházásokat. A gyártók, az energetikai ágazat és az Unió gazdaságának egésze számára egyaránt előnyös, ha a vásárlók megalapozott döntéshozatala – mint ösztönző tényező – révén javul az energiafogyasztást befolyásoló termékek hatékonysága, valamint ha a vonatkozó követelményeket uniós szinten harmonizálják.
- (3) A Bizottság felülvizsgálta a 2010/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv hatékonyságát ⁽³⁾ és megállapította, hogy az energiacímkézés keretét hatékonyabbá kell tenni, és ennek érdekében aktualizálni kell.
- (4) Célszerű a 2010/30/EU irányelvet egy lényegében azonos hatályú rendelettel felváltani, amely ugyanakkor – figyelemmel a termékek energiahatékonyságát illetően az elmúlt években bekövetkezett technológiai fejlődésre – tartalmuk egyértelművé tétele és aktualizálása érdekében módosítja és megerősíti az irányelv egyes rendelkezéseit.

⁽¹⁾ HL C 82., 2016.3.3., 6. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2017. június 13-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2017. június 26-i határozata.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/30/EU irányelve (2010. május 19.) az energiával kapcsolatos termékek energia- és egyéb erőforrás-fogyasztásának címkézéssel és szabványos termékismertetővel történő jelöléséről (HL L 153., 2010.6.18., 1. o.).

Mivel a személy- és áruszállítási eszközök energiafogyasztását más uniós jogszabályok és szakpolitikák közvetlenül és közvetve már szabályozzák, az említett szállítóeszközöket továbbra is indokolt kizárni e rendelet hatálya alól, ideértve azokat a szállítóeszközöket is, amelyek motorja üzem közben helyhez kötött, mint például a felvonók, a mozgólépcsők és a szállítószalagok.

- (5) Célszerű egyértelművé tenni, hogy minden, az uniós piacon első alkalommal forgalomba hozott terméknek, így az importált használt termékeknek is e rendelet hatálya alá kell tartozniuk. Ez azonban nem vonatkozik az uniós piacon második vagy többedik alkalommal forgalmazott termékekre.
- (6) A megfelelő jogi eszköz a rendelet, mivel a rendelet olyan egyértelmű és részletes szabályokat állapít meg, amelyek kizárják az eltérő tagállami átültetések lehetőségét, így nagyfokú harmonizációt biztosítanak az egész Unióban. A tagállami helyett uniós szinten összehangolt szabályozási keret csökkenti a gyártók költségeit, egyenlő versenyfeltételeket biztosít és lehetővé teszi az áruk szabad mozgását a belső piacon.
- (7) A 2014. május 28-i bizottsági közleményben meghatározott európai energiabiztonsági stratégia egyik kulcsfontosságú eleme az energia iránti kereslet mérséklése. Emellett a 2015. február 25-i bizottsági közleményben meghatározott, az energiaunióra vonatkozó keretstratégia is hangsúlyozta az energiahatékonyság elsődlegeségének elvét és a meglévő uniós energijog maradéktalan végrehajtásának szükségességét. Az említett közleményben meghatározott energiaunióra irányuló keretstratégia ütemterve előírta, hogy 2015-ben felül kell vizsgálni a termékek energiahatékonyságára vonatkozó jogi keretet. E rendelet javítja az energiacímkézés jogi és végrehajtási keretét.
- (8) Amennyiben a megalapozott fogyasztói döntéseknek köszönhetően javul az energiafogyasztást befolyásoló termékek hatékonysága, az az Unió gazdaságának javára válik, mérsékeli az energia iránti keresletet és csökkenti a fogyasztók energiaszámláit, ösztönzőleg hat az innovációra és az energiahatékonyság terén való beruházásokra, valamint versenyelőnyhöz juttathatja a leginkább energiahatékony termékek fejlesztésével és gyártásával foglalkozó iparágakat. Hozzájárul továbbá az Unió 2020-as és 2030-as energiahatékonysági céljainak, valamint az Unió környezetvédelmi és éghajlatváltozással kapcsolatos céljainak eléréséhez. Ezen felül arra is hivatott, hogy pozitív hatást gyakoroljon az energiafogyasztást befolyásoló termékeknek és azok részeinek környezeti teljesítményére, ideértve az energiaforrásoktól eltérő források felhasználását is.
- (9) Ez a rendelet hozzájárul az olyan, energetikai szempontból intelligens termékek fejlesztéséhez, vásárlók általi elismeréséhez és piaci elterjedéséhez, amelyek aktiválásukat követően interakcióba tudnak lépni más berendezésekkel és rendszerekkel, így magával az energiahálózattal is annak érdekében, hogy ezáltal is javuljon az energiahatékonyság, elterjedtebbé váljon a megújuló energia, csökkenjen az energiafogyasztás, és innovatívabbá váljon az uniós ipar.
- (10) Az energiafogyasztást befolyásoló termékek egyedi energiafogyasztásával kapcsolatos pontos, releváns és összehasonlítható információk rendelkezésre bocsátása elősegíti, hogy a vásárlók olyan termékek mellett döntsenek, amelyek használat közben kevesebb energiát és egyéb alapvető erőforrást fogyasztanak. Az energiafogyasztást befolyásoló termékekre kötelezően alkalmazandó szabványosított címke hatékony eszköz arra, hogy a potenciális vásárlók számára összehasonlítható adatok álljanak rendelkezésre az energiafogyasztást befolyásoló termékek energiahatékonyságára vonatkozóan. A címkét ki kell egészíteni termékismertető adattal. A címkének könnyen felismerhetőnek, egyszerűnek és lényegre törőnek kell lennie. E célból meg kell tartani a címke sötétzöld színtől piros színig terjedő skáláját, ami alapul szolgál a termékek energiahatékonyságára vonatkozó vásárlói tájékoztatásához. Annak érdekében, hogy a címke valóban hasznos segítség legyen azon vásárlók számára, akik energia- és költségmegtakarításra töreksenek, a címkén szereplő energiaszinteket úgy kell meghatározni, hogy azok megfeleltek legyenek a vásárló szempontjából jelentős energia- és költségmegtakarításnak. A termékcsoportok többségének esetében a címkén az osztályozáson túl szükség szerint fel kell tüntetni az abszolút energiafogyasztást is annak érdekében, hogy a vásárlók előre számolhassanak azzal a közvetlen hatással, amelyet döntésük az energiaszámláikra gyakorol. Ezt az információt azonban nem lehetséges megadni az energiafogyasztást befolyásoló azon termékek esetében, amelyek önmagukban nem fogyasztanak energiát.
- (11) Az ábécé betűit alkalmazó, A-tól G betűig terjedő beosztás költséghatékonyan bizonyult a vásárlók számára. A beosztás minden termékcsoportra kiterjedő egységes alkalmazásának az a célja, hogy a vásárlók körében átláthatóságot és közhírtiséget eredményezzen. Amennyiben a 2009/125/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ szerinti környezettudatos tervezésre vonatkozó rendelkezések miatt egyes termékek már nem sorolhatók az E., F. vagy G. osztályba, ezeket az osztályokat ennek ellenére sötétzöld színnel kiemelve fel kell tüntetni a címkén. Kivételes és kellően indokolt esetekben, például amikor a hét energiaszintet tartalmazó skálán belül nem érhető el számottevő megtakarítás, a szokásos A–G skálánál kevesebb osztály is feltüntethető a címkén. Az említett esetekben a címke sötétzöld színtől piros színig terjedő skáláját meg kell őrizni a fennmaradó osztályok számára, és az csak a forgalomba hozott vagy használatba vett új termékekre alkalmazható.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/125/EK irányelve (2009. október 21.) az energiával kapcsolatos termékek környezettudatos tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási kereteinek létrehozásáról (HL L 285., 2009.10.31., 10. o.).

- (12) Amikor a szállító forgalomba hoz egy terméket, a címkét – a vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktus előírásainak megfelelően – a termék minden egyes példányához nyomtatott formában mellékelnie kell. A vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meg kell határozni a címkézés leghatékonyabb módját, figyelembe véve, hogy az milyen következményekkel jár a vásárlók, a szállítók és a kereskedők számára, valamint az említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előírhatják, hogy a címke nyomtatott formában megjelenjen a termék csomagolásán. A kereskedőnek a vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban előírt módon kell elhelyeznie a termékek példányain a termékhez mellékelte címkét. A címkét jól látható módon, továbbá úgy kell elhelyezni, hogy abból egyértelműen kiderüljön, hogy az a szóban forgó termékhez tartozik, anélkül, hogy a vásárlónak el kellene olvasnia a címkén szereplő márkanévét és modellazonosítót, emellett pedig úgy kell feltüntetni, hogy azzal felkeltsék a termékek között válogató vásárlók figyelmét.
- (13) A digitális technológiai újdonságok fényében lehetővé kell tenni a nyomtatott energiacímke mellett elektronikus címke használatát is, ez azonban nem érintheti a szállító azon kötelezettségét, hogy a termék minden egyes példányához nyomtatott energiacímkét mellékeljen. A kereskedő számára lehetővé kell tenni emellett, hogy a termékismertető adatlapot a termékadatbázisból is letölthesse.
- (14) Amennyiben az energiacímke megjelenítése nem kivitelezhető, például a távértékesítés bizonyos formáinál, vizuális hirdetésekben és műszaki promóciós anyagokban, a potenciális vásárlók számára meg kell adni legalább a termék energiaosztályára és a címkén feltüntetett energiahatékonysági osztályok skálájára vonatkozó információkat.
- (15) Az energiacímkézés motiválható a gyártókra, akik egyre jobb energiahatékonyságú termékeket fejlesztenek és hoznak forgalomba. Ezzel párhuzamosan leépítik a kevésbé hatékony termékek gyártását, amit a környezettudatos tervezésre vonatkozó uniós jogszabályok is ösztönöznek. E technológiai fejlődés eredményeképpen a termékmodellek többsége elsősorban az energiacímkéken feltüntetett magasabb osztályokban található. Ahhoz, hogy a vásárlók e termékeket megfelelően össze tudják vetni, azok további megkülönböztetésére, és így a címkék energiaosztály szempontjából végzett felülvizsgálatára lehet szükség. Ez a rendelet ezért részletes rendelkezéseket állapít meg az energiaosztályok felülvizsgálata tekintetében annak érdekében, hogy maximális jogbiztonságot nyújtson a szállítók és kereskedők számára.
- (16) A 2010/30/EU irányelv alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal létrehozott egyes címkék esetében kizárólag vagy szinte kizárólag a legmagasabb energiaosztályokban állnak rendelkezésre termékek. Mindez csökkenti a címke hatékonyságát. Termékcsoporttól függően a jelenlegi címkéken különböző osztályok szerepelnek, amelyek közül a legmagasabbak az A osztálytól az A+++ osztályig terjednek. Ezért amikor a vásárlók összehasonlítják a különböző termékcsoportok címkéit, azt hihetik, hogy egy adott címke esetében léteznek a megadottnál magasabb energiaosztályok is. Az ilyen jellegű lehetséges félreértések elkerülése érdekében első lépésként célszerű e rendelet rendelkezéseinek megfelelően energiaosztály szempontjából felülvizsgálni a jelenlegi címkéket, az e rendelet szerinti három termék kategóriának megfelelő, egységes, A-tól G betűig terjedő osztályozás biztosítása érdekében.
- (17) A helyiségek és a víz fűtésére használt termékek energiacímkézése csak a közelmúltban került bevezetésre, és e termékcsoportokban viszonylag lassú a technológiai fejlődés üteme. A jelenlegi címkézési rendszer egyértelműen különbséget tesz a hagyományos, fosszilis tüzelőanyagok használatán alapuló, legfeljebb az A energiaosztályba sorolható technológiák és a sokszor jelentősen drágább, megújuló energiaforrások használatán alapuló technológiák között, amelyek az A+, A++ és A+++ osztályba sorolhatók. A fosszilis tüzelőanyagok használatán alapuló leghatékonyabb technológiákkal már komoly energiamegtakarítást lehet elérni, ezért indokolt, hogy az ilyen technológiát használó termékeket továbbra is az A energiaosztályba sorolják. Mivel a helyiségek és a víz fűtésére használt termékek piaca valószínűleg lassabb ütemben fog elmozdulni a hatékonyabb megújulóenergia-technológiák felé, e termékeket csak később szükséges energiaosztály szempontjából felülvizsgálni.
- (18) Az energiaosztályok első felülvizsgálata után az újabb felülvizsgálatok elvégzésének gyakoriságát a legfelső osztályba sorolt eladott termékek százalékos aránya alapján kell meghatározni. A felülvizsgálatnak figyelembe kell vennie a technológiai fejlődés ütemét, és azt, hogy el kell kerülni a szállítók és a kereskedők, illetve különösen a kisvállalkozások túlterhelését. Ezért hozzávetőlegesen tízévenként lenne kívánatos az energiaosztályok felülvizsgálata. Az energiaosztály szempontjából frissen felülvizsgált címkén meg kell hagyni egy üres legfelső osztályt, hogy ezzel is ösztönözzük a technológiai fejlődést, gondoskodjunk a szabályozás stabilitásáról, korlátok között tartjuk a felülvizsgálat alkalmazásának gyakoriságát, és lehetővé tegyük a még hatékonyabb termékek kifejlesztését és elismerését. Olyan rendkívüli esetekben, amikor a technológia várhatóan gyorsabb ütemben fejlődik, az energiaosztály szempontjából frissen felülvizsgált címke bevezetésének időpontjában egyetlen termék sem kerülhet a két legfelső osztályba.
- (19) A Bizottságnak az energiaosztályok minden felülvizsgálata alkalmával megfelelő előkészítő tanulmányt kell készítenie.
- (20) Ha egy termékcsoport címkéjét energiaosztály szempontjából felülvizsgálják, figyelni kell arra, hogy a lehető legkisebb legyen a vásárlók általi félreértések veszélye, ezért az üzletekben rövid határidőn belül le kell cserélni az érintett termékek címkéit, valamint a fogyasztók megfelelő tájékoztatását célzó kampányokat kell szervezni, amelyekből egyértelműen kiderül, hogy új címkét vezettek be.

- (21) Ha egy címkét energiaosztály szempontjából felülvizsgálunk, a szállítóknak egy adott időszakban a kereskedők rendelkezésére kell bocsátaniuk mind a meglévő, mind pedig az energiaosztály szempontjából felülvizsgált címkét. A – többek között az interneten – megvételre kínált termékeken lévő aktuális címkéket az energiaosztály szempontjából felülvizsgált címkékről szóló, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban megállapított felváltási időponttól számított lehető legrövidebb időn belül fel kell váltani az energiaosztály szempontjából felülvizsgált címkékkel. A felváltás időpontja előtt a kereskedők nem alkalmazhatják az energiaosztály szempontjából felülvizsgált címkét.
- (22) A kötelezettségeket egyértelműen és arányosan kell megosztani aszerint, hogy az egyes gazdasági szereplők milyen szerepet töltenek be az ellátási és az értékesítési folyamatban. A gazdasági szereplők felelősséggel tartoznak az ellátási láncban betöltött szerepükhöz kapcsolódó követelmények betartásáért, és biztosítaniuk kell, hogy kizárólag olyan termékeket forgalmazzanak, amelyek megfelelnek e rendeletnek és az e rendelet alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak.
- (23) Annak érdekében, hogy a vásárlók a jövőben is megbízzanak az energiacímkékben, az energiafogyasztást befolyásoló és az energiafogyasztást nem befolyásoló termékek tekintetében nem alkalmazhatók olyan egyéb címkék, amelyek az energiacímkék utánzatai. Amennyiben az említett energiafogyasztást befolyásoló termékek nem tartoznak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hatálya alá, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy fenntartsák az ilyen termékek címkézésére vonatkozó nemzeti rendszereiket vagy új nemzeti rendszereket vezessenek be. Ugyanezért nem megengedhető továbbá olyan kiegészítő címkék, jelzések, szimbólumok vagy feliratok használata, amelyek félrevezethetik vagy megtéveszthetik a vásárlókat a szóban forgó termék használat közbeni energiafogyasztása tekintetében. Az uniós jogszabályok alapján előírt címkék – például a gumiabroncsok üzemanyag-hatékonyság és más környezetvédelmi paraméterek tekintetében történő címkézése, valamint egyéb kiegészítő címkék, például az EU Energy Star és az uniós ökocímke – nem tekintendők félrevezetőnek vagy esetleges félreértésre okot adónak.
- (24) A vásárlók számára egyre többször kínálják a forgalomba hozott és használatba vett termékek szoftverének vagy firmware-ének frissítését. Bár ez a frissítés jellemzően a termék teljesítményének javítását szolgálja, befolyásolhatja az energiahatékonyságot és a termék energiacímkén feltüntetett egyéb paramétereit. Amennyiben a címkén feltüntetett adatok a fenti frissítés miatt negatív irányban változnának, a vásárlókat erről tájékoztatni kell, és meg kell adni a lehetőséget számukra, hogy a frissítést elfogadják vagy visszautasítsák.
- (25) A jogbiztonság érdekében egyértelművé kell tenni, hogy a 765/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ az uniós piacfelügyeletre és az uniós piacra belépő termékek ellenőrzésére vonatkozóan előírt szabályok az energiafogyasztást befolyásoló termékekre is alkalmazandók. Tekintettel az áruk szabad mozgásának alapelveire, elengedhetetlen, hogy a tagállamok piacfelügyeleti hatóságai hatékonyan együttműködjenek egymással. Az energiacímkézéssel kapcsolatos ezen együttműködést meg kell erősíteni a Bizottságnak pedig e célból támogatást kell nyújtania a környezettudatos tervezéssel és az energiacímkézéssel kapcsolatos közigazgatási együttműködési szakértői csoport számára (AdCos).
- (26) A piacfelügyeletről szóló új rendeletre irányuló javaslatába a Bizottság beépítette a 765/2008/EK rendeletben, a 2001/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽²⁾ és az uniós harmonizációs jogszabályok több ágazatspecifikus jogi aktusában foglalt rendelkezéseket. A javaslat magában foglalja a 768/2008/EK európai parlamenti és tanácsi határozatban ⁽³⁾ szereplő, védzáradéokra vonatkozó rendelkezéseket, amelyek minden uniós harmonizációs jogszabályra alkalmazandók lennének. Mindaddig, amíg a társjogalkotók tárgyalásokat folytatnak az új rendeletről, célszerű a 765/2008/EK rendeletre hivatkozni, és ebbe a rendeletbe védzáradékot beilleszteni.
- (27) A 765/2008/EK rendelet hatálya alá tartozó piacfelügyeleti tevékenységek nem kizárólag az egészség és biztonság védelmére irányulnak, hanem az egyéb közérdek – többek között az energiahatékonyság – védelmét célzó uniós jogszabályok végrehajtása tekintetében is alkalmazandók. A Bizottság által 2013. február 13-i, „A biztonságosabb, előírásoknak megfelelő európai termékek előmozdítását célzó 20 lépés: az uniós termékek felügyeletének többéves cselekvési terve” című közleményével összhangban sor került a kockázateértékeléshez használt általános uniós módszertan naprakésszé tételére annak érdekében, hogy az minden kockázatra – így az energiacímkézéssel kapcsolatos kockázatokra is – kiterjedjen.
- (28) Az Unió egész területén megvalósított koherens és költséghatékony piacfelügyelet megköveteli az ezzel kapcsolatos nemzeti szintű tevékenységekre vonatkozó minden lényeges információ – többek között az e rendeletben előírt értesítésekre vonatkozó hivatkozások – jól felépített, átfogó archiválását és tagállamok közötti

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 765/2008/EK rendelete (2008. július 9.) a termékek forgalmazása tekintetében az akkreditálás és piacfelügyelet előírásainak megállapításáról és a 339/93/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 218., 2008.8.13., 30. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001/95/EK irányelve (2001. december 3.) az általános termékbiztonságról (HL L 11., 2002.1.15., 4. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 768/2008/EK határozata (2008. július 9.) a termékek forgalomba hozatalának közös keretrendszeréről, valamint a 93/465/EGK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 218., 2008.8.13., 82. o.).

cseréjét is. A piacfelügyeleti információs és kommunikációs rendszer – ami egy a Bizottság által létrehozott adatbázis – a piacfelügyeleti információk hiánytalan adatbázisának létrehozására irányuló célnak megfelelő eszköz, ezért annak használatát határozottan ösztönözni kell.

- (29) Egy a fogyasztóknak szóló hasznos eszköz létrehozása, a megfelelés monitoringjának elősegítése, valamint a termékspecifikus címkék és termékismertető adatlapok felülvizsgálatát szolgáló szabályozási folyamathoz szükséges naprakész piaci adatok közlése céljából, valamint annak érdekében, hogy a kereskedők más módokon is hozzájuthassanak a termékismertető adatlapokhoz, a Bizottságnak létre kell hoznia és fenn kell tartania egy nyilvános részből és egy megfelelési részből álló termékadatbázist, amelynek online portálon keresztül elérhetőnek kell lennie.
- (30) A tagállamok piacfelügyeletre vonatkozó kötelezettségeinek és a szállítókra háruló, a termék megfelelőségének ellenőrzésére vonatkozó kötelezettségeknek a sérelme nélkül a szállítóknak az előírt termékmegfelelési információkat elektronikus formában elérhetővé kell tenniük a termék-adatbázisban. A fogyasztók és a kereskedők számára releváns információkat nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni a termékadatbázis nyilvános részében. Az információt nyílt hozzáférésű adatként kell elérhetővé tenni, hogy a mobilalkalmazások fejlesztői és más összehasonlítható eszközök felhasználhassák azokat. Elő kell segíteni a termékadatbázis nyilvános részéhez való könnyű, közvetlen hozzáférést, például a nyomtatott címkén szereplő dinamikus kódok (QR-kód) vagy egyéb felhasználóközpontú eszközök révén.
- (31) A termékadatbázis megfelelési részére szigorú adatvédelmi szabályoknak kell vonatkozniuk. A megfelelési részben foglalt műszaki dokumentáció előírt specifikus részeit hozzáférhetővé kell tenni mind a piacfelügyeleti hatóságok, mind pedig a Bizottság részére. Amennyiben bizonyos műszaki dokumentációk érzékenysége olyan szintű, hogy emiatt azokat nem lenne helyénvaló az e rendelet szerint elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban részletezett módon feltüntetni a műszaki dokumentáció adott kategóriájában, a piacfelügyeleti hatóságok számára biztosítani kell, hogy szükség esetén hozzáférhessenek ezekhez az információkhoz a szállítók együttműködési kötelezettségének megfelelően vagy a szállítók által a termékadatbázisba önkéntes alapon feltöltött műszaki dokumentáció további részei segítségével.
- (32) Annak érdekében, hogy a termékadatbázis a lehető leghamarabb érdemben használható legyen, minden olyan modellt, amelynek példányait e rendelet hatálybalépésének napjától kezdődően hozzák forgalomba, regisztrálni kell az adatbázisban. Azon modellek esetében, amelyek példányait e rendelet hatálybalépésének napját megelőzően hozták forgalomba, de már nem forgalmazzák, a regisztrációnak fakultatívnak kell lennie. Megfelelő átmeneti időszakot kell biztosítani az adatbázis kifejlesztésére csakúgy, mint a szállítókra háruló regisztrációs kötelezettségnek való megfelelésre. Amennyiben egy már forgalomba hozott terméken a címke és a termékismertető adatlap szempontjából releváns módosítást hajtanak végre, a terméket új modellnek kell tekinteni, és a szállítót kötelezni kell arra, hogy a terméket vezesse be a termékadatbázisba. A termékadatbázis nyilvános és megfelelési részének maradéktalan alkalmazásáig a Bizottságnak a piacfelügyeleti hatóságokkal és a szállítókkal együttműködésben különös figyelmet kell fordítania az átmeneti folyamatra.
- (33) Az e rendelet és az e rendelet alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazandó szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.
- (34) Az energiahatékonyság, az éghajlatváltozás mérséklése és a környezet védelme érdekében lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok ösztönzőkkel serkentsék az energiahatékony termékek használatát. A tagállamok szabadon dönthetnek az ilyen ösztönzők jellegéről. A szóban forgó ösztönzőknek összhangban kell lenniük az állami támogatásokra vonatkozó uniós szabályokkal, és nem képezhetnek indokolatlan piaci akadályokat. Ez a rendelet nem sértheti azon jövőbeli állami támogatási eljárások kimenetelét, amelyek az ilyen jellegű ösztönzők tekintetében az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 107. és 108. cikkével összhangban indíthatók.
- (35) Az e rendelet szerinti termékspecifikus követelmények hatálya alá tartozó termékek energiafogyasztását, teljesítményét és egyéb adatait olyan megbízható, pontos és megismételhető módszerekkel kell mérni, amelyek figyelembe veszik az általánosan elismert legújabb mérési és számítási módszereket. A belső piac megfelelő működése érdekében uniós szinten harmonizált szabványokra van szükség. Az említett módszereket és szabványokat úgy kell kialakítani, hogy azok a lehető legteljesebb mértékben figyelembe vegyék egy adott termék használatának valós körülményeit, tükrözzék az átlagos fogyasztói magatartást, és kellően megbízhatóak legyenek ahhoz, hogy megakadályozhassák a szándékos és nem szándékos módon történő kijátszásukat. Az energiacímkéknek – a megbízható és megismételhető laboratóriumi tesztelés szükségességéből adódó korlátokon belül – tükrözniük kell a termékek tényleges használat közbeni, összehasonlítható teljesítményét. A szállítók ezért nem alkalmazhatnak olyan szoftvereket vagy hardvereket, amelyek tesztelési körülmények között automatikusan módosítják a termék teljesítményét. Amennyiben a termékspecifikus követelmények alkalmazásának kezdő időpontjában nem állnak rendelkezésre közzétett szabványok, a Bizottságnak átmeneti mérési és számítási

módszereket kell közzétennie az adott termékspecifikus követelményekkel kapcsolatban az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. Ha közzétételre került egy ilyen szabványra való hivatkozás, a szabványnak való megfelelést az e rendelet alapján elfogadott, az adott termékspecifikus követelményekre vonatkozó mérési módszereknek való megfelelésnek kell tekinteni.

- (36) A Bizottságnak hosszú távú munkatervet kell készítenie az energiafogyasztást befolyásoló meghatározott termékek címkéinek felülvizsgálatára, amely magában foglalja az energiafogyasztást befolyásoló olyan további termékek tájékoztató jellegű listáját is, amelyek tekintetében energiacímke vezethető be. A munkaterv végrehajtását az érintett termékcsoportok műszaki, környezeti és gazdasági szempontú elemzésével kell kezdeni. Az elemzésnek ki kell térnie a kiegészítő információkra is, többek között a fogyasztóknak az energiafogyasztást befolyásoló termék teljesítményét – például energiafogyasztását, tartósságát vagy környezeti teljesítményét – érintő adatokról való tájékoztatásának lehetőségére és költségeire, összhangban a körforgásos gazdaság előmozdításának célkitűzésével. A kiegészítő információk célja, hogy javítsák a címke érthetőségét és hatásosságát, és a fogyasztót semmilyen módon nem befolyásolhatják hátrányosan.
- (37) Az e rendelet hatálybalépésének napját megelőzően a 2010/30/EU irányelvvel összhangban forgalmazott termékek szállítói a piacfelügyeleti hatóságok kérésére továbbra is kötelesek rendelkezésre bocsátani az érintett termékek műszaki dokumentációjának elektronikus változatát. Az ezzel kapcsolatos jogbiztonságot és jogfolytonosságot megfelelő átmeneti rendelkezésekkel kell biztosítani.
- (38) Emellett, az e rendeletre történő zökkenőmentes átállás érdekében, a 2010/30/EU irányelv 10. cikke és a 96/60/EK bizottsági irányelv⁽¹⁾ alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott jelenlegi követelményeket a megfelelő termékcsoportok vonatkozásában továbbra is alkalmazni kell mindaddig, amíg azokat az e rendelet alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal hatályon kívül nem helyezik vagy fel nem váltják. Az említett jelenlegi követelmények alkalmazása nem érinti az e rendelet értelmében fennálló kötelezettség alkalmazását.
- (39) Az energiafogyasztást befolyásoló termékek meghatározott kritériumok alapján kialakított csoportjainak létrehozása, valamint termékspecifikus címkék és termékismertető adatlapok kialakítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak⁽²⁾ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (40) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a meghatározott termékcsoportok címkeire vonatkozó részletes követelmények, valamint a termékadatbázissal kapcsolatos operatív részletek meghatározása tekintetében. Ezt a hatáskört a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽³⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (41) mivel e rendelet célját, nevezetesen a vonatkozó információk rendelkezésre bocsátásán keresztül annak lehetővé tételét, hogy a vásárlók jobb energiahatékonyságú termékeket választhassanak, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban a harmonizált szabályozási keret továbbfejlesztésével és a gyártók számára az egyenlő versenyfeltételek biztosításával e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (42) Ez a rendelet nem érinti a 2010/30/EU irányelvnek a nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel és az alkalmazása kezdőnapjával kapcsolatos tagállami kötelezettségeket.
- (43) A 2010/30/EU irányelvet ezért hatályon kívül kell helyezni,

⁽¹⁾ A Bizottság 96/60/EK irányelve (1996. szeptember 19.) a 92/75/EGK tanácsi irányelvnek a háztartási kombinált mosó-szárító gépek energiafogyasztásának címkézése tekintetében történő végrehajtásáról (HL L 266., 1996.10.18., 1. o.).

⁽²⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) Ez a rendelet meghatározza a piacon forgalomba hozott vagy használatba vett energiafogyasztást befolyásoló termékekre (a továbbiakban: termékek) vonatkozó keretet. A rendelet előírja az említett termékek olyan címkével, valamint szabványos termékismertetővel történő ellátását, amely információval szolgál az említett termékek használat közbeni energiahatékonyságára, továbbá energia- és egyéb erőforrás-fogyasztására vonatkozóan; a termékeket emellett olyan kiegészítő információkat tartalmazó címkével is el kell látni, amely lehetővé teszi a vásárlók számára, hogy energiafogyasztásuk csökkentése érdekében jobb energiahatékonyságú termékeket válasszanak.

(2) Ez a rendelet nem alkalmazandó a következőkre:

- a) használt termékek, a harmadik országból importált használt termékek kivételével;
- b) személy- vagy áruszállítási eszközök.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

- 1. „az energiafogyasztást befolyásoló termék” vagy „termék”: minden olyan termék vagy rendszer, amely használata során hatást gyakorol az energiafogyasztásra, és amelyet forgalomba hoznak vagy használatba vesznek, beleértve az olyan alkatrészeket, amelyek használatuk során hatást gyakorolnak az energiafogyasztásra, és amelyeket a vásárlók számára forgalomba hoznak vagy használatba vesznek, és amelyeket a termékekbe való beépítésre szánnak;
- 2. „termékcsoport”: azonos fő funkcióval rendelkező termékek csoportja;
- 3. „rendszer”: több termék összessége, amelyek együttesen meghatározott funkciót látnak el meghatározott környezetben, és amelyeknek az energiahatékonysága ebben az esetben egy egységként határozható meg;
- 4. „modell”: egy adott termék olyan változata, amelynek minden egyes példánya ugyanazokkal a – címke és a termékismertető adatlap tekintetében releváns – műszaki jellemzőkkel és ugyanazzal a modellazonosítóval rendelkezik;
- 5. „modellazonosító”: olyan, általában alfanumerikus kód, amely alapján a termékek egyazon védjeggyel vagy szállító névvel forgalmazott különböző modelljei megkülönböztethetők egymástól;
- 6. „egyenértékű modell”: olyan modell, amelynek termékismertető adatlapja, valamint a címke tekintetében releváns műszaki jellemzői egy másik modellével azonosak, de azt ugyanazon szállító eltérő modellazonosítóval más modellként hozza forgalomba vagy veszi használatba;
- 7. „forgalmazás”: valamely termék kereskedelmi tevékenység keretében történő rendelkezésre bocsátása az uniós piacon értékesítés vagy használat céljára, akár térítésmentesen, akár ellenérték fejében;
- 8. „forgalomba hozatal”: a termék első alkalommal történő forgalmazása az uniós piacon;
- 9. „használatbavétel”: valamely termék első rendeltetésszerű használata az uniós piacon;
- 10. „gyártó”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely terméket gyárt, illetve terméket terveztet vagy gyártat, és az adott terméket a nevével vagy védjegyével ellátva értékesíti;
- 11. „meghatalmazott képviselő”: az Unióban letelepedett olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely a gyártótól írásbeli meghatalmazást kapott arra, hogy meghatározott feladatok ellátása céljából a gyártó nevében eljárjon;
- 12. „importőr”: az Unióban letelepedett olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely harmadik országból származó terméket hoz forgalomba az uniós piacon;
- 13. „kereskedő”: az a kiskereskedő vagy más természetes vagy jogi személy, aki a vásárlóknak vagy az üzembe helyezőknak termékeket ajánl eladásra, ad bérbe vagy részletvásárlásra, illetve mutat be kereskedelmi tevékenység keretében, akár térítésmentesen, akár ellenérték fejében;

14. „szállító”: az Unióban letelepedett gyártó, az Unióban nem letelepedett gyártó meghatalmazott képviselője, vagy az importőr, aki termékeket hoz forgalomba az uniós piacon;
15. „távértékesítés”: csomagküldő kereskedés vagy katalógus útján, interneten, telemarketingen keresztül vagy egyéb olyan módon történő eladásra kínálás, bérbeadás vagy részletvásárlásra kínálás, amely feltételezi, hogy a potenciális vásárló a bemutatott terméket nem tudja megtekinteni;
16. „vásárló”: bármely olyan természetes vagy jogi személy, aki terméket vásárol, bérel vagy kap saját használatra, függetlenül attól, hogy eközben kereskedelmi, üzleti, kézműipari vagy szakmai tevékenységén kívül eső célok érdekében jár-e el;
17. „energiahatékonyság”: a teljesítményben, szolgáltatásban, termékben vagy energiában kifejezett eredmény és a befektetett energia hányadosa;
18. „harmonizált szabvány”: az 1025/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 2. cikke 1. pontjának c) alpontjában meghatározott szabvány;
19. „címke”: a fogyasztók energiahatékonyságról és energiafogyasztásról való tájékoztatását szolgáló olyan nyomtatott vagy digitális grafikus diagram, amely A-tól G betűig terjedő zárt skálát tartalmaz, amelyen minden betű egy osztályt jelöl, és minden osztály különböző mértékű energiamegtakarításnak felel meg, hét különböző színben, sötétzöldtől pirosig; ide tartoznak a 11. cikk (10) és (11) bekezdésének megfelelően energiasztály szempontjából felülvizsgált, továbbá a kevesebb osztályt és szintet tartalmazó címkék is;
20. „energiasztályok felülvizsgálata”: a valamely termékcsoporthoz címkején feltüntetett energiasztály eléréséhez szükséges követelmények szigorítása;
21. „energiasztály szempontjából felülvizsgált címke”: valamely termékcsoporthoz vonatkozó olyan címke, amely tükrözi az energiasztályok felülvizsgálatának eredményét, megkülönböztethető az energiasztályok felülvizsgálata előtt használt címkéktől, ugyanakkor nem bontja meg a címkék vizuális és percpációs egységét;
22. „termékismertető adatlap”: a termékre vonatkozó nyomtatott vagy elektronikus formátumú szabványos dokumentum;
23. „műszaki dokumentáció”: olyan elégséges dokumentáció – például vizsgálati jelentések vagy hasonló műszaki adatok –, amelynek alapján a piacfelügyeleti hatóság képes megítélni egy adott termék címkejének és termékismertető adatlapjának pontosságát;
24. „kiegészítő információ”: egy adott termék működési és környezeti teljesítményére vonatkozó információk, amelyek tartalmát felhatalmazáson alapuló jogi aktus határozza meg;
25. „termékadatbázis”: a termékekre vonatkozó adatok rendszerezett gyűjteménye, amely a következő részekből áll: fogyasztóközpontú nyilvános rész, amelyben az egyes termékparaméterekre vonatkozó információk elektronikus formában elérhetők, a hozzáférést biztosító online portál, valamint egy megfelelési rész, amelyre pontosan meghatározott hozzáférhetőségi és biztonsági követelmények vonatkoznak;
26. „ellenőrzési tűréshatár”: a piacfelügyeleti hatóságok által vagy nevében végzett ellenőrző vizsgálatok mérési és számítási eredményeinek legnagyobb megengedhető eltérése a megadott vagy közzétett paraméterekhez képest, amely az egyes laboratóriumok közötti eltéréseket tükrözi.

3. cikk

A szállítók általános kötelezettségei

(1) A szállítók kötelesek biztosítani, hogy e rendeletnek, illetve a vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak megfelelően a forgalomba hozott termékek minden egyes példányához térítésmentesen mellékeljenek pontos adatokat tartalmazó nyomtatott címkéket és termékismertető adatlapokat.

A 16. cikk (3) bekezdésének h) pontjában említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban úgy is lehet rendelkezni, hogy az is elegendő, ha a termékismertető adatlapot nem szállítják a termékkel együtt, hanem a szállító rögzíti azt a termékadatbázisban. Ilyen esetekben a szállítók kérésre kötelesek a termékismertető adatlapot nyomtatott formában a kereskedők rendelkezésére bocsátani.

A felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban azt is elő lehet írni, hogy a címkét a termék csomagolására kell nyomtatni.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1025/2012/EU rendelete (2012. október 25.) az európai szabványosításról, a 89/686/EGK és a 93/15/EGK tanácsi irányelv, a 94/9/EGK, a 94/25/EGK, a 95/16/EGK, a 97/23/EGK, a 98/34/EGK, a 2004/22/EGK, a 2007/23/EGK, a 2009/23/EGK és a 2009/105/EGK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 87/95/EGK tanácsi határozat és az 1673/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 316., 2012.11.14., 12. o.).

(2) A szállítók kötelesek a kereskedők kérésére térítésmentesen és haladéktalanul, de legkésőbb a kéréstől számított öt munkanapon belül rendelkezésre bocsátani a nyomtatott címkéket – ideértve a 11. cikk (13) bekezdésének megfelelően energiaosztály szempontjából felülvizsgált címkéket is – és termékismertető adatlapokat.

(3) A szállítók kötelesek gondoskodni arról, hogy az általuk rendelkezésre bocsátott címkék és termékismertető adatlapok pontos adatokat tartalmazzanak, valamint kötelesek a pontosság ellenőrzéséhez megfelelő műszaki dokumentációt készíteni.

(4) Amennyiben a modell egy bizonyos példányát már használatba vették, a szállítóknak a vásárló kifejezett hozzájárulását kell kérniük ahhoz, hogy az energiahatékonyságot jelölő címkén szereplő – a vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott – paraméterek romlását előidéző változtatásokat eszközöljenek a szóban forgó példányon annak frissítése során. A szállítónak tájékoztatni kell a vásárlót a frissítés céljáról és a paraméterekben bekövetkező változásokról, ideértve a címkén jelölt osztály megváltozását is. A szállítónak biztosítania kell annak lehetőségét, hogy a vásárló a termék átlagos élettartamával arányos ideig a működőképesség elkerülhető csökkenése nélkül visszautasíthassa a frissítést.

(5) A szállítók nem hozhatnak forgalomba olyan termékeket, amelyeket úgy alakítottak ki, hogy a modell a tesztelés során automatikusan a valós helyzettől eltérő teljesítményt nyújtson annak érdekében, hogy a vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott vagy a termékdokumentációban foglalt paraméterek bármelyike tekintetében kedvezőbb szintet lehessen kimutatni.

4. cikk

A szállítók termékadatbázissal kapcsolatos kötelezettségei

(1) 2019. január 1-jétől valamely felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó új modellek példányainak forgalomba hozatala előtt a szállítók kötelesek feltüntetni az adott modellre vonatkozó, az I. mellékletben meghatározott adatokat a termékadatbázis nyilvános, illetve megfelelési részébe.

(2) A valamely felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó azon modellek tekintetében, amelyek példányait 2017. augusztus 1. 2017. augusztus 1. és 2019. január 1. között hozzák forgalomba, a szállítók 2019. június 30-ig kötelesek feltölteni a termékadatbázisba az I. mellékletben az említett modellekkel kapcsolatban meghatározott információkat.

Addig is, amíg az adatokat feltöltik a termékadatbázisba, a piacfelügyeleti hatóságoktól vagy a Bizottságtól kapott kérés esetén a kéréstől számított 10 napon belül a szállítóknak ellenőrzés céljából rendelkezésre kell bocsátaniuk a műszaki dokumentáció elektronikus változatát.

(3) A szállítók feltölthetik a termékadatbázisba az azon modellekre vonatkozó, I. mellékletben meghatározott információkat, amelyek példányait kizárólag 2017. augusztus 1. előtt hozták forgalomba.

(4) Azon termékeket, amelyeken a címke és a termékismertető adatlap szempontjából releváns módosítást hajtottak végre, új modellnek kell tekinteni. A szállítók kötelesek jelezni az adatbázisban, ha valamely modell példányait már nem hozzák forgalomba.

(5) Az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett kötelezettségek nem vonatkoznak a 811/2013/EU ⁽¹⁾, 812/2013/EU ⁽²⁾, valamint (EU) 2015/1187 ⁽³⁾ felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletben említett fűtőberendezés-csomagokra, amelyek esetében a címkéket a kereskedőknek kell biztosítaniuk.

(6) Egy adott modell utolsó példányának forgalomba hozatalát követően a szállítók kötelesek a szóban forgó modellre vonatkozó információkat 15 évig megőrizni az termékadatbázis megfelelési részében. Adott esetben a 16. cikk (3) bekezdése q) pontjának megfelelően a termék átlagos élettartamának fényében rövidebb megőrzési időszak is megállapítható. Az adatbázis nyilvános részében tárolt információk nem törölhetők.

⁽¹⁾ A Bizottság 811/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2013. február 18.) a 2010/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a helyiségfűtő berendezések, a kombinált fűtőberendezések, a helyiségfűtő berendezésből, hőmérséklet-szabályozóból és napenergia-készülékből álló csomagok, valamint a kombinált fűtőberendezésből, hőmérséklet-szabályozóból és napenergia-készülékből álló csomagok energiafogyasztásának címkézése tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 239., 2013.9.6., 1. o.).

⁽²⁾ A Bizottság 812/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2013. február 18.) a 2010/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a vízmelegítők, a melegvíz-tároló tartályok, valamint a vízmelegítőből és napenergia-készülékből álló csomagok energiafogyasztásának címkézése tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 239., 2013.9.6., 83. o.).

⁽³⁾ A Bizottság (EU) 2015/1187 felhatalmazáson alapuló rendelete (2015. április 27.) a 2010/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a szilárd tüzelésű kazánok, valamint a szilárd tüzelésű kazánokból, kiegészítő fűtőberendezésekből, hőmérséklet-szabályozókból és napenergia-készülékekből álló csomagok energiafogyasztásának címkézése tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 193., 2015.7.21., 43. o.).

5. cikk

A kereskedők kötelezettségei

(1) A kereskedők kötelesek:

- a) látható módon megjeleníteni – az interneten keresztül végzett távértékesítés keretében is – a vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hatálya alá tartozó modellek példányaira vonatkozó, a szállító által mellékelte vagy a (2) bekezdésnek megfelelően rendelkezésre bocsátott címkét; és
- b) a vásárlók rendelkezésére bocsátani a termékismertető adatlapot, kérésre az értékesítés helyén nyomtatott formában is.

(2) Amennyiben a kereskedők a 3. cikk (1) bekezdésének rendelkezései ellenére nem rendelkeznek a címkével, a 3. cikk (2) bekezdésének megfelelően kérniük kell azt a szállítótól.

(3) Amennyiben a 3. cikk (1) bekezdésének rendelkezései ellenére a kereskedőknek nem áll rendelkezésükre a termékismertető adatlap, a kereskedők kötelesek a 3. cikk (2) bekezdésével összhangban a szállítótól igényelni azt; vagy, amennyiben úgy döntenek, kötelesek kinyomtatni vagy elektronikus megjelenítés céljából letölteni azt a termékadatbázisból, ha az adott termék esetében erre lehetőség van.

6. cikk

A szállítók és kereskedők egyéb kötelezettségei

A szállítók és a kereskedők:

- a) a vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktussal összhangban a valamely modellre vonatkozó összes képi hirdetésben és műszaki promóciós anyagban kötelesek utalni a termék energiahatékonysági osztályára és a címkén feltüntetett energiahatékonysági osztályok skálájára;
- b) kötelesek együttműködni a piacfelügyeleti hatóságokkal, és saját kezdeményezésükre vagy a piacfelügyeleti hatóságok kérésére azonnali intézkedéseket kell hozniuk az e rendeletben és a vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott követelmények nem teljesítésével kapcsolatos, felelősségi körükbe tartozó bármilyen jogsértés orvoslására;
- c) a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hatálya alá tartozó termékekkel kapcsolatban nem bocsáthatnak rendelkezésre és nem jeleníthetnek meg az e rendeletben és a vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott követelményeknek meg nem felelő egyéb címkét, jelzést, szimbólumot vagy feliratot, ha ez félrevezetheti a vásárlókat vagy félreértésre adhat számukra okot a használat közbeni energia- vagy egyéb erőforrás-fogyasztás tekintetében;
- d) a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hatálya alá nem tartozó termékekkel kapcsolatban nem bocsáthatnak rendelkezésre és nem jeleníthetnek meg olyan címkéket, amelyek az e rendeletben és a vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott címkék utánzatai.
- e) az energiafogyasztást nem befolyásoló termékek vonatkozásában nem bocsáthatnak rendelkezésre és nem jeleníthetnek meg olyan címkéket, amelyek az e rendeletben vagy a vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott címkék utánzatai.

Az első albekezdés d) pontja nem érinti a tagállami jogszabályokban előírt címkéket, kivéve, ha azokról felhatalmazáson alapuló jogi aktusok rendelkeznek.

7. cikk

A tagállamok kötelezettségei

(1) A tagállamok nem akadályozhatják az e rendeletnek és a vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak megfelelő termékek forgalomba hozatalát és használatbavételét a saját területükön.

(2) Amennyiben a tagállamok ösztönzőket nyújtanak egy felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott termék tekintetében, ezeknek az ösztönzőknek az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak megfelelően a két legmagasabb olyan energiahatékonysági osztály elérésére kell irányulniuk, amelyekhez a szóban forgó termék jellemzően tartozik, vagy ezeknél magasabb energiahatékonysági osztályt kell célként megjelölniük.

(3) A tagállamok – adott esetben a szállítókkal és a kereskedőkkel együttműködésben – gondoskodnak arról, hogy a címkék bevezetését, illetve energiaosztály szempontjából végzett felülvizsgálatát az energiacímkézészel kapcsolatos oktatási és promóciós tájékoztató kampányok kísérjék. A Bizottság támogatja a kampányokkal kapcsolatos együttműködést és a bevált gyakorlatok megosztását, többek között azáltal, hogy javaslatot tesz a legfőbb közös üzenetekre.

(4) A tagállamok megállapítják az e rendelet és a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok megsértése esetén alkalmazandó szankciókra és végrehajtási mechanizmusokra vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges intézkedést ezek végrehajtására. Az előírt szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. A 2010/30/EU irányelv 15. cikke követelményeinek megfelelő szabályokat úgy kell tekinteni, hogy azok a szankciók vonatkozásában megfelelnek e bekezdés követelményeinek.

A tagállamok 2017. augusztus 1-ig tájékoztatják a Bizottságot az első albekezdésben említett szabályokról, amelyekről korábban még nem küldtek értesítést, és haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot az említett szabályok minden későbbi módosításáról.

8. cikk

Uniós piacfelügyelet és az uniós piacra belépő termékek ellenőrzése

(1) Az e rendelet hatálya alá és a vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hatálya alá tartozó termékekre alkalmazandó a 765/2008/EK rendelet 16–29. cikke.

(2) A Bizottság – többek között a környezettudatos tervezésért és a címkézésért felelős AdCos szorosabb bevonása révén – ösztönzi és elősegíti, hogy a tagállamok piacfelügyeletért, illetve az uniós piacra belépő termékek ellenőrzéséért felelős nemzeti hatóságai egymással, továbbá a Bizottsággal megosszák a termékek címkézésére vonatkozó piacfelügyeleti információkat, valamint együttműködést folytassanak ezen a területen.

Az ilyen információcserét akkor is le kell folytatni, amikor a vizsgálati eredmények azt jelzik, hogy a termék megfelel e rendeletnek, valamint a vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak.

(3) A tagállamok a 765/2008/EK rendelet 18. cikke értelmében létrehozott általános, illetve ágazatspecifikus piacfelügyeleti programjaikban meghatározzák az e rendelet hatékony végrehajtását biztosító rendelkezéseket.

(4) A Bizottság a környezettudatos tervezésért és az energiacímkézésért felelős AdCos-szal együttműködésben iránymutatásokat dolgoz ki e rendelet végrehajtására vonatkozóan, különösen ami a termékek vizsgálatának bevált gyakorlatait, valamint a tagállami piacfelügyeleti hatóságok és a Bizottság közötti információcserét illeti.

(5) A piacfelügyeleti hatóságok az e rendeletben, illetve a vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban foglalt követelmények be nem tartása esetén jogosultak megtéríteni a szállítóval a dokumentumok ellenőrzésének, valamint a termékek fizikai vizsgálatának költségeit.

9. cikk

A kockázatot jelentő termékek kezelésére vonatkozó nemzeti szintű eljárás

(1) Amennyiben egy tagállam piacfelügyeleti hatóságainak elégséges indokuk van azt feltételezni, hogy valamely, e rendelet hatálya alá tartozó termék kockázatot jelent a közérdek védelmének e rendelet hatálya alá tartozó – például környezet- és fogyasztóvédelmi – szempontjai tekintetében, értékelést kell végezniük az érintett termék vonatkozásában, mégpedig az e rendeletben vagy a vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban az energiahatékonyságot jelölő címkézésre vonatkozóan meghatározott, a kockázat szempontjából releváns valamennyi követelmény tekintetében. A szállítóknak és a kereskedőknek e célból szükség szerint együtt kell működniük a piacfelügyeleti hatóságokkal.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett értékelés során a piacfelügyeleti hatóságok megállapítják, hogy a termék nem felel meg az e rendeletben vagy a vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban megállapított követelményeknek, haladéktalanul fel kell szólítaniuk a szállítót vagy adott esetben a kereskedőt minden szükséges korrekciós intézkedés megtételére; ezen intézkedések irányulhatnak akár arra, hogy a termék feleljen meg az említett követelményeknek, adott esetben pedig akár a termék forgalomból való kivonására vagy a kockázat jellegével arányos észszerű időn belüli visszavonására is.

Az e bekezdésben említett intézkedésekre a 765/2008/EK rendelet 21. cikke alkalmazandó.

(3) Amennyiben a piacfelügyeleti hatóságok úgy ítélik meg, hogy egy adott esetben a (2) bekezdésben foglalt megfelelés hiánya nem korlátozódik az ország területére, tájékoztatniuk kell a Bizottságot és a többi tagállamot az értékelés eredményeiről és azokról az intézkedésekről, amelyek meghozatalára felszólították a szállítót vagy a kereskedőt.

(4) A szállítónak vagy adott esetben a kereskedőnek a (2) bekezdésnek megfelelően gondoskodnia kell minden megfelelő korrekciós, illetve korlátozó intézkedés meghozataláról az uniós piacon általa forgalmazott valamennyi érintett termék tekintetében.

(5) Amennyiben a szállító vagy adott esetben a kereskedő nem teszi meg a megfelelő korrekciós intézkedéseket a (2) bekezdésben említett időszakon belül, a piacfelügyeleti hatóságoknak meg kell hozniuk az összes megfelelő átmeneti intézkedést a termék nemzeti piacon történő forgalmazásának megtiltására vagy korlátozására, illetve a forgalomból való kivonására vagy visszahívására.

(6) A piacfelügyeleti hatóságoknak az (5) bekezdés alapján hozott intézkedésekről haladéktalanul tájékoztatniuk kell a Bizottságot és a többi tagállamot. Az említett tájékoztatás során meg kell adni minden rendelkezésre álló adatot, különösen:

- a) a nem megfelelő termék azonosításához szükséges adatokat;
- b) a termék származási helyét;
- c) a megfelelés állítólagos hiányának és a felmerülő kockázatnak a jellegét;
- d) a meghozott nemzeti intézkedések jellegét és időtartamát, valamint a szállító vagy adott esetben a kereskedő által felhozott érveket.

A piacfelügyeleti hatóságoknak mindenekelőtt jelezniük kell, hogy a termék a közérdek védelmének e rendelet hatálya alá tartozó szempontjaival kapcsolatos követelmények be nem tartása miatt, vagy a megfelelés vélelmezését megalapozó, a 13. cikkben említett harmonizált szabványok hiányosságai miatt nem felel meg az előírt követelményeknek.

(7) Az eljárást kezdeményező tagállamtól eltérő tagállamok haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállamot az elfogadott intézkedésekről és azokról a kiegészítő információkról, amelyek az érintett termék meg nem feleléséről a rendelkezésekre állnak, valamint – amennyiben nem értenek egyet a bejelentett nemzeti intézkedéssel – a kifogásaikról.

(8) Amennyiben az egyik tagállam által hozott átmeneti intézkedéssel szemben az (6) bekezdés szerinti tájékoztatás kézhezvételétől számított 60 napon belül sem valamely tagállam, sem a Bizottság nem emel kifogást, az intézkedés megalapozottnak tekintendő.

(9) A tagállamok gondoskodnak az érintett termékkel kapcsolatban a megfelelő korlátozó intézkedések haladéktalan meghozataláról, így például a termék piacairól való kivonásáról.

10. cikk

Unió védintézkedési eljárás

(1) Amennyiben a 9. cikk (4) és (5) bekezdésében rögzített eljárás befejezését követően valamelyik fél kifogást emel egy tagállam valamely intézkedésével szemben, vagy ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy egy tagállami intézkedés ellentétes az uniós jogszabályokkal, a Bizottság haladéktalanul konzultációt kezd a tagállamokkal és a szállítóval vagy adott esetben a kereskedővel, és értékeli a tagállami intézkedést.

Az értékelés eredményei alapján a Bizottság végrehajtási jogi aktus útján dönt arról, hogy a nemzeti intézkedés megalapozott-e, továbbá javaslatot tehet egy megfelelő alternatív intézkedésre. Az említett végrehajtási jogi aktust a 18. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(2) A Bizottság haladéktalanul tájékoztatja a tagállamokat és az érintett szállítót vagy kereskedőt a határozatáról, amelynek az összes tagállam a címzettje.

(3) Amennyiben megállapítást nyert, hogy a tagállami intézkedés indokolt, valamennyi tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a nem megfelelő terméket saját piacán kivonja a forgalomból, és erről tájékoztatja a Bizottságot. Ha a tagállami intézkedést megalapozatlannak ítélik, az érintett tagállam visszavonja az intézkedést.

(4) Amennyiben a tagállami intézkedés megalapozottnak minősül, és a termék meg nem felelése az e rendelet 9. cikkének (6) bekezdésében említett harmonizált szabványok hiányosságainak következménye, a Bizottság az 1025/2012/EU rendelet 11. cikkében előírt eljárást alkalmazza.

(5) A 9. cikk (2), (4), (5) és (9) bekezdése vagy a 10. cikk (3) bekezdése alapján elfogadott korrekciós vagy korlátozó intézkedések a nem megfelelő modell, valamint az azzal egyenértékű modellek minden példányára alkalmazandók, kivéve azon példányokat, amelyek megfelelését a szállító bizonyítja.

11. cikk

A címkék bevezetésére és energiaosztály szempontjából végzett felülvizsgálatára vonatkozó eljárás

(1) A (4) és az (5) bekezdésben említett termékcsoportok tekintetében a Bizottság energiaosztály szempontjából felülvizsgálja az 2017. augusztus 1-jén hatályos címkéket a (4), az (5) és a (8)–(12) bekezdésben foglaltak szerint.

Eltérve a jelentős energia- és költségmegtakarítás elérésének a 16. cikk (3) bekezdésének b) pontjában foglalt követelményétől, amennyiben az energiaosztály szempontjából végzett felülvizsgálat révén nem érhető el ilyen megtakarítás, a felülvizsgálatnak legalább egységes A–G skálát kell eredményeznie.

(2) Amennyiben 2017. augusztus 1-jén egy adott termékcsoportra vonatkozóan nem létezik címke, a Bizottság az e cikk (8)–(12) bekezdésében foglaltak szerint bevezethet új címkéket.

(3) A Bizottság az (1) bekezdésnek megfelelően energiaosztály szempontjából felülvizsgált címkéket vagy a (2) bekezdésnek megfelelően bevezetett címkéket – a (8)–(12) bekezdésben foglaltak szerint – újra felülvizsgálhatja energiaosztály szempontjából, amennyiben teljesülnek a (6) bekezdés a) vagy b) pontjában foglalt feltételek.

(4) Az A–G skála egységességének biztosítása érdekében a Bizottság 2023. augusztus 2-ig e rendelet 16. cikke szerint felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el e rendeletnek a 2010/30/EU irányelv alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hatálya alá tartozó termékcsoportokra vonatkozó, energiaosztály szempontjából felülvizsgált, az A–G skálát alkalmazó címkék bevezetése révén történő kiegészítése érdekében, annak céljából, hogy az e rendelet alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hatálybelépését követően 18 hónappal mind az üzletekben, mind az online megvételre kínált termékeken feltüntetésre kerüljenek az energiaosztály szempontjából felülvizsgált címkék.

Az energiaosztályok szempontjából felülvizsgálandó termékcsoportok felülvizsgálati sorrendjének meghatározásakor a Bizottságnak figyelembe kell vennie a legmagasabb besorolású osztályokba tartozó termékek arányát.

(5) A (4) bekezdésétől eltérve a Bizottság:

a) a 811/2013/EU, a 812/2013/EU és az (EU) 2015/1187 felhatalmazáson alapuló rendeletek hatálya alá tartozó termékcsoportokat 2025. augusztus 2-ig azok energiaosztály szempontjából végzendő felülvizsgálata céljából megvizsgálja, és a vizsgálat eredményeit előterjeszti, illetve adott esetben 2026. augusztus 2-ig az e rendelet 16. cikke szerint felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el e rendeletnek az energiaosztály szempontjából felülvizsgált, az A–G skálát alkalmazó címkék bevezetése révén történő kiegészítése érdekében.

Az energiaosztály szempontjából felülvizsgált, az A–G skálát alkalmazó címkék bevezetéséről szóló, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat legkésőbb 2030. augusztus 2-án el kell fogadni.

b) 2018. november 2-ig az e rendelet 16. cikke szerint felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el e rendeletnek az 1059/2010/EU ⁽¹⁾, az 1060/2010/EU ⁽²⁾, az 1061/2010/EU ⁽³⁾, az 1062/2010/EU ⁽⁴⁾ és a 874/2012/EU ⁽⁵⁾ felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletek, valamint a 96/60/EK irányelv hatálya alá tartozó termékcsoportokra vonatkozó, energiaosztály szempontjából felülvizsgált, az A–G skálát alkalmazó címkék bevezetése révén történő kiegészítése érdekében, annak céljából, hogy a hatálybelépésük után 12 hónappal mind az üzletekben, mind az online megvételre kínált termékeken feltüntetésre kerüljenek az energiaosztály szempontjából felülvizsgált címkék.

(6) A Bizottság azon termékeket illetően, amelyek tekintetében a (3) bekezdésnek megfelelően jogosult a címkéket az energiaosztályok szempontjából újra felülvizsgálni, megvizsgálja a címkét annak az energiaosztályok szempontjából végzendő felülvizsgálata céljából, amennyiben becslése szerint:

- a) a valamely termékcsoportba tartozó modellek példányainak az uniós piacon értékesített legalább 30 %-a a legfelső, A energiahatékonysági osztályba tartozik, és további technológiai fejlődésre lehet számítani; vagy
- b) a valamely termékcsoportba tartozó modellek példányainak az uniós piacon értékesített legalább 50 %-a a két legfelső, azaz az A és a B energiahatékonysági osztályba tartozik, és további technológiai fejlődésre lehet számítani.

⁽¹⁾ A Bizottság 1059/2010/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2010. szeptember 28.) a 2010/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a háztartási mosogatógépek energiafogyasztásának címkézése tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 314., 2010.11.30., 1. o.).

⁽²⁾ A Bizottság 1060/2010/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2010. szeptember 28.) a 2010/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a háztartási hűtőkészülékek energiafogyasztásának címkézése tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 314., 2010.11.30., 17. o.).

⁽³⁾ A Bizottság 1061/2010/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2010. szeptember 28.) a 2010/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a háztartási mosógépek energiafogyasztásának címkézése tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 314., 2010.11.30., 47. o.).

⁽⁴⁾ A Bizottság 1062/2010/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2010. szeptember 28.) a 2010/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a televíziókészülékek energiafogyasztásának címkézése tekintetében történő kiegészítéséről HL L 314., 2010.11.30., 64. o.).

⁽⁵⁾ A Bizottság 874/2012/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2012. július 12.) a 2010/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a lámpák és a lámpatestek energiafogyasztásának címkézése tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 258., 2012.9.26., 1. o.).

(7) Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a (6) bekezdés a) vagy b) pontjában foglalt feltételek fennállnak, vizsgálatot végez.

Amennyiben egy konkrét termékcsoport esetében a vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépését követően nyolc éven belül sem teljesülnek az említett feltételek, a Bizottság megállapítja, hogy mi volt az oka annak – ha volt ilyen –, hogy a címke nem volt alkalmas funkciójának betöltésére.

Új címkék esetében előkészítő vizsgálatot végez a munkatervben foglalt indikatív termékcsoportjegyzék alapján.

A Bizottság a (6) bekezdés a) és b) pontjában említett feltételeknek a becslése szerinti teljesülésétől számított 36 hónapon belül véglegesíti a vizsgálatát, majd az eredményeket benyújtja a konzultációs fórumnak, adott esetben egy felhatalmazáson alapuló jogi aktus tervezetének kíséretében. A konzultációs fórum megvitatja a vizsgálatot és a becsléseket.

(8) A Bizottság gondoskodik arról, hogy egy címke bevezetésekor vagy energiaosztály szempontjából végzett felülvizsgálatakor a követelményeket úgy határozzák meg, hogy a címke bevezetésének időpontjában várhatóan egyetlen termék se sorolódjon az A energiaosztályba, illetve hogy a modellek többsége a becslések szerint legkorábban tíz év múlva sorolódjon az említett osztályba.

(9) A (8) bekezdéstől eltérve, ha a technológia várhatóan gyorsabb ütemben fejlődik, olyan követelményeket kell megállapítani, hogy a címke bevezetésének időpontjában várhatóan egyetlen termék se kerüljön az A és B energiaosztályba.

(10) Amennyiben egy adott termékcsoport esetében az E, F vagy G energiaosztályba tartozó modellek a 2009/125/EK irányelv alapján elfogadott, a környezettudatos tervezésre vonatkozó végrehajtási intézkedés miatt már nem hozhatók forgalomba vagy nem vehetők használatba, az említett osztályt vagy osztályokat kiszűrkitve kell feltüntetni a címkén, a vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak megfelelően. A kiszűrkitett osztályokat feltüntető címkék kizárólag a termékek újonnan forgalomba hozott vagy használatba vett példányaira alkalmazandók.

(11) Ha műszaki okokból lehetetlen hét olyan energiaosztályt meghatározni, amely a vásárló szempontjából jelentős energia- és költségmegtakarításnak feleltethető meg, a címke – a 2. cikk 14. pontjától eltérve – kevesebb osztályt is tartalmazhat. A címke sötétzöldtől pirosig terjedő színskáláját ilyen esetben is meg kell őrizni.

(12) A Bizottság az e cikk alapján rá ruházott hatáskörök és kötelezettségek gyakorlása során a 16. cikknek megfelelően jár el.

(13) Amennyiben az (1) vagy a (3) bekezdésnek megfelelően egy címkét energiaosztály szempontjából felülvizsgálnak:

a) a szállítók a termék forgalomba hozatalakor az új besorolást feltüntető címkék feltüntetésére vonatkozó, a felhatalmazáson alapuló vonatkozó jogi aktusban meghatározott kezdő dátumot megelőző négy hónapban kötelesek mind a meglévő, mind pedig az energiaosztály szempontjából felülvizsgált címkéket és termékismertető adatlapokat a kereskedők rendelkezésére bocsátani.

E pont első albekezdésétől eltérve, amennyiben a meglévő, illetve az energiaosztály szempontjából felülvizsgált címke a modell eltérő tesztelését teszi szükségessé, a szállítók dönthetnek úgy, hogy a modelleknek az energiaosztály szempontjából felülvizsgált címkék feltüntetésére vonatkozó, a felhatalmazáson alapuló vonatkozó jogi aktusban meghatározott kezdő dátumot megelőző négy hónapos időszak alatt forgalomba hozott vagy használatba vett példányai esetében nem bocsátják a kereskedők rendelkezésére a meglévő címkét, ha a négy hónapos időszak kezdete előtt az azonos modell vagy azzal egyenértékű modellek egyetlen példányát sem hozták forgalomba vagy vették használatba. Ebben az esetben a kereskedők az említett dátum előtt nem kínálhatják megvásárlásra az ilyen példányokat. A szállítóknak a lehető leghamarabb értesíteniük kell az érintett kereskedőket erről a következményről, többek között azon esetekben, amikor a kereskedőknek szóló kínálatukban ilyen példányok is szerepelnek;

b) a szállítóknak a négy hónapos időszakot megelőzően forgalomba hozott vagy használatba vett termékek esetében a 3. cikk (2) bekezdésével összhangban a kereskedők kérésére rendelkezésre kell bocsátaniuk az energiaosztály szempontjából felülvizsgált címkét az említett időszak kezdetétől. Az ilyen termékek esetében a kereskedőknek az 5. cikk (2) bekezdésének megfelelően kell beszerezniük az energiaosztály szempontjából felülvizsgált címkét.

E pont első albekezdésétől eltérve:

i. azon kereskedők részére, akik azért nem tudják e pont első albekezdésének megfelelően beszerezni a készleten lévő példányokra vonatkozó, energiaosztály szempontjából felülvizsgált címkét, mert a szállító beszüntette a tevékenységét, engedélyezni kell, hogy az energiaosztály szempontjából felülvizsgált címkék feltüntetésére vonatkozó, a felhatalmazáson alapuló vonatkozó jogi aktusban meghatározott kezdő dátumtól számított kilenc hónapig úgy értékesítsék e példányokat, hogy egyedül az energiaosztály szempontjából nem felülvizsgált címkét tüntetik fel azokon; vagy

- ii. amennyiben az energiasztály szempontjából nem felülvizsgált és az energiasztály szempontjából felülvizsgált címke a modell eltérő tesztelését teszi szükségessé, a szállítók mentesülnek azon követelmény alól, amely szerint a négy hónapos időszakot megelőzően forgalomba hozott vagy használatba vett példányokon energiasztály szempontjából felülvizsgált címkét kell feltüntetni, ha a négy hónapos időszak kezdete után az azonos modell vagy azzal egyenértékű modellek egyetlen példányát sem hozzák forgalomba vagy veszik használatba. Ebben az esetben a kereskedők részére engedélyezni kell, hogy az energiasztály szempontjából felülvizsgált címkék feltüntetésére vonatkozó, a felhatalmazáson alapuló vonatkozó jogi aktusban meghatározott kezdő dátumtól számított kilenc hónapig úgy értékesítsék e példányokat, hogy egyedül az energiasztály szempontjából nem felülvizsgált címkét tüntetik fel azokon;
- c) a kereskedőknek az energiasztály szempontjából felülvizsgált címkék feltüntetésére vonatkozó, a felhatalmazáson alapuló vonatkozó jogi aktusban meghatározott kezdő dátumtól számított 14 munkanapon belül mind az üzletekben, mind az online megvételre kínált termékeken le kell cserélniük a meglévő címkéket az energiasztály szempontjából felülvizsgált címkékre. A kereskedők az említett időpont előtt nem tüntethetik fel az energiasztály szempontjából felülvizsgált címkéket;

E bekezdés a), b) és c) pontjától eltérve, a 16. cikk (3) bekezdésének e) pontjában említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban egyedi szabályokat lehet meghatározni arra az esetre, ha az energiacímkéket a csomagolásra nyomtatják.

12. cikk

Termékadatbázis

(1) A Bizottság létrehoz és fenntart egy termékadatbázist, amely egy nyilvános részből, egy megfelelési részből és az e két részhez hozzáférést nyújtó online portálból áll.

A termékadatbázis nem helyettesíti és nem módosítja a piacfelügyeleti hatóságok felelősségi köreit.

(2) A termékadatbázisnak a következő célokat kell szolgálnia:

- a) a piacfelügyeleti hatóságok támogatása az e rendelet szerinti és a vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok szerinti feladataik elvégzésében, ideértve az említettek végrehajtását is;
- b) a nyilvánosság tájékoztatása a forgalomba hozott termékekről, azok energiacímkéiről és a termékismertető adatlapokról;
- c) a termékek energiahatékonyságára vonatkozó naprakész információk nyújtása a Bizottság számára az energiacímkék vizsgálatához.

(3) Az adatbázis nyilvános részének és az online portálnak az I. melléklet 1., illetve 2. pontjában foglalt információkat kell tartalmaznia, és azokat nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni. Az adatbázis nyilvános részének meg kell felelnie az e cikk (7) bekezdésében foglalt kritériumoknak, valamint az I. melléklet 4. pontjában szereplő funkcionális kritériumoknak.

(4) A termékadatbázis megfelelési részéhez csak a piacfelügyeleti hatóságok, valamint a Bizottság férhet hozzá és az I. melléklet 3. pontjában foglalt információkat kell tartalmaznia, ideértve a műszaki dokumentációnak az e cikk (5) bekezdésében említett specifikus részeit. Az adatbázis megfelelési részének meg kell felelnie az e cikk (7) és (8) bekezdésében foglalt kritériumoknak, valamint az I. melléklet 4. pontjában szereplő funkcionális kritériumoknak.

(5) A műszaki dokumentáció kötelező specifikus részeit – amelyeket a szállítóknak be kell vinniük az adatbázisba – kizárólag a következők alkotják:

- a) a modell általános leírása, amely alapján az egyértelműen és könnyen azonosítható;
- b) az alkalmazott harmonizált, illetve egyéb mérési szabványokra való hivatkozások;
- c) azon speciális óvintézkedések megjelölése, amelyeket a modell összeszerelésekor, üzembe helyezésekor, karbantartásakor vagy teszteléskor meg kell tenni;
- d) a modell mért műszaki paraméterei;
- e) a mért paraméterekkel végzett számítások;
- f) tesztelési körülmények, amennyiben a b) pontban nincsenek kellően ismertetve.

Ezen túlmenően a szállítók önkéntes alapon a műszaki dokumentáció további részeit is feltölthetik az adatbázisba.

(6) Amennyiben a piacfelügyeleti hatóságoknak és/vagy a Bizottságnak az e rendelet értelmében végzett feladataik végzése során a (5) bekezdésben foglalt adatoktól eltérő, illetve az adatbázis nyilvános részében nem elérhető adatokra van szükségük, kérelemre meg kell kapniuk a szállítótól.

(7) A termékadatbázist úgy kell kialakítani, hogy:

- a) minél kevesebb adminisztratív terhet jelentsen a szállítók és az adatbázis más felhasználói számára;
- b) legyen felhasználóbarát és költséghatékony; továbbá
- c) automatikusan elkerülhető legyen a szükségtelen adatok bevitele.

(8) A termékadatbázis megfelelési részét úgy kell kialakítani, hogy:

- a) ne tegye lehetővé a nem rendeltetésszerű használatot és szigorú biztonsági intézkedések útján garantálja a bizalmas adatok védelmét;
- b) a hozzáférés jog alapja a szükséges ismeret elve legyen;
- c) a személyes adatok kezelése a 45/2001/EK rendeletnek, illetve adott esetben a 95/46/EK irányelvnek megfelelően történjen;
- d) a nagyobb adatkészletek másolásának megakadályozása céljából korlátozott legyen az adatokhoz való hozzáférés hatálya;
- e) a szállítók a műszaki dokumentációjukat illetően nyomon követhessék az adathozzáférést.

(9) A termékadatbázis megfelelési részében foglalt adatokat az (EU, Euratom) 2015/443 bizottsági határozatnak ⁽¹⁾ megfelelően kell kezelni. Emellett alkalmazni kell az (EU, Euratom) 2017/46 bizottsági határozatban ⁽²⁾ foglalt, a kiberbiztonságra vonatkozó különleges rendelkezéseket, valamint az említett határozat végrehajtási szabályait. A bizalmas adatkezelés szintjeit aszerint kell megállapítani, hogy mekkora lenne az adatok arra jogosulatlan személyekkel történő megosztásából eredő kár.

(10) A szállítóknak rendelkezniük kell az általuk a termékadatbázisban a 4. cikk (1) és (2) bekezdése szerint rögzített információkhoz való hozzáféréshez, illetve ezek szerkesztéséhez szükséges jogosultságokkal. Piacfelügyeleti célokból biztosítani kell, hogy a változtatásokról jegyzék készüljön, és így minden egyes szerkesztés dátuma visszakereshető legyen.

(11) A termékadatbázis nyilvános részét úgy kell kialakítani, hogy az azt használó vásárlók könnyen azonosíthassák az egyes termékcsoportokra jellemző legmagasabb energiaosztályokat, így összehasonlíthassák a modellek jellemzőit és a legnagyobb energiahatékonyságú termékeket választhassák.

(12) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza a termékadatbázissal kapcsolatos operatív részleteket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 14. cikkben előírt konzultációs fórummal való egyeztetést követően, a 18. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

13. cikk

Harmonizált szabványok

(1) Amennyiben a Bizottság az e rendelet 16. cikke szerint konkrét címkézési előírásokat megállapító felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el, az elfogadást követően az 1025/2012/EU rendeletnek megfelelően hivatkozásokat tesz közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* azokra a harmonizált szabványokra, amelyek megfelelnek a felhatalmazáson alapuló adott jogi aktus vonatkozó mérési és számítási követelményeinek.

(2) Amennyiben egy termék megfelelőségértékelése során ilyen harmonizált szabványokat alkalmaznak, a modelltől feltételezendő, hogy megfelel a felhatalmazáson alapuló jogi aktus vonatkozó mérési és számítási követelményeinek.

(3) A harmonizált szabványokat úgy kell kialakítani, hogy a szabványos vizsgálati módszer megtartása mellett a lehetőségekhez mérten a valós körülmények közötti használatot szimulálják. A vizsgálati módszereknek figyelembe kell venniük az iparra, valamint a kis- és középvállalkozásokra (kkv-kra) háruló kapcsolódó költségeket is.

(4) A harmonizált szabványokban foglalt mérési és számítási módszereknek megbízhatóknak, pontosnak és reprodukálhatóknak kell lenniük, továbbá összhangban kell állniuk a 3. cikk (4) és (5) bekezdésével.

⁽¹⁾ A Bizottság (EU, Euratom) 2015/443 határozata (2015. március 13.) a Bizottságon belüli biztonságról (HL L 72., 2015.3.17., 41. o.).

⁽²⁾ A Bizottság (EU, Euratom) 2017/46 határozata (2017. január 10.) az Európai Bizottság kommunikációs és információs rendszereinek biztonságáról (HL L 6., 2017.1.11., 40. o.).

14. cikk

Konzultációs fórum

(1) Az e rendelet hatálya alá tartozó tevékenységének folytatása során a Bizottság az e rendelet 16. cikke értelmében elfogadott valamennyi felhatalmazáson alapuló jogi aktus és 12. cikke (12) bekezdésének értelmében elfogadott valamennyi végrehajtási jogi aktus esetében biztosítja a tagállamok és az adott termékcsoporthoz tartozó érdekelt felek – így az iparág, azon belül is a kkv-k, a kézműipar, a szakszervezetek, a kereskedők, a kiskereskedők, az importőrök, a környezetvédő csoportok és a fogyasztói szervezetek – képviselőinek arányos részvételét. E célból a Bizottság konzultációs fórumot hoz létre, amelyben az említett felek találkozhatnak egymással. A konzultációs fórumot kombinálni kell a 2009/125/EK irányelv 18. cikke szerinti konzultációs fórummal.

(2) Adott esetben a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése során a Bizottság az unióbeli vásárlók reprezentatív csoportjainak bevonásával megvizsgálja a meghatározott termékcsoporthoz tartozó címkék megjelenését és tartalmát annak biztosítása céljából, hogy a címkék világosan érthetők legyenek.

15. cikk

Munkaterv

Miután egyeztetett a 14. cikkben említett konzultációs fórummal, a Bizottság hosszú távú munkatervet dolgoz ki, amelyet nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni. A munkatervnek tájékoztató jellegű listát kell tartalmaznia azokról a termékcsoporthoz tartozó címkékről, amelyeket a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása szempontjából prioritásként kell kezelni. A munkatervben tervekkel kell továbbá meghatározni a termékcsoporthoz tartozó címkék a 11. cikk (4) és (5) bekezdése szerinti felülvizsgálatára és energiasztály szempontjából végzett felülvizsgálatára vonatkozóan, kivéve azon címkék energiasztály szempontjából végzett felülvizsgálatát, amelyek 2017. augusztus 1-jén hatályban voltak, és amelyek energiasztály szempontjából végzett felülvizsgálatáról e rendelet 11. cikke rendelkezik.

A Bizottság a konzultációs fórummal folytatott egyeztetést követően rendszeres időközönként frissíti a munkatervet. A munkaterv kombinálható a 2009/125/EK irányelv 16. cikkében előírt munkatervvel, és azt háromévente felül kell vizsgálni.

A Bizottság évente tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot arról, hogy hogyan halad a munkaprogram végrehajtásával.

16. cikk

Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 17. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el azzal a céllal, hogy a meghatározott termékcsoporthoz tartozó címkéivel kapcsolatos részletes követelmények meghatározása révén kiegészítse e rendeletet.

(2) Az (1) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak termékcsoporthoz tartozó címkéket kell meghatározniuk, amelyek megfelelnek az alábbi feltételeknek:

- a) a rendelkezésre álló legfrissebb adatok alapján és az uniós piacon forgalmazott mennyiségek ismeretében a termékcsoporthoz tartozó címkéknek jelentős megtakarítási potenciállal kell rendelkezniük az energia- és – adott esetben – egyéb erőforrások tekintetében;
- b) a termékcsoporthoz tartozó címkék az egyenértékű funkciókkal rendelkező modelleknek jelentősen különbözniük kell egymástól a releváns teljesítményszintek tekintetében;
- c) nem mutatható meg jelentős negatív hatás a termékcsoporthoz tartozó címkék megfizethetősége és az életciklus során felmerülő költségek tekintetében;
- d) egy termékcsoporthoz tartozó címkék bevezetése az energiacímkézésre vonatkozó követelmények bevezetése nem gyakorolhat jelentős negatív hatást a termék működőképességére a használat során.

(3) A meghatározott termékcsoporthoz tartozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban rendelkezni kell különösen:

- a) az „energiafogyasztást befolyásoló termék” 2. cikk 1. pontja szerinti fogalmába beletartozó, azon meghatározott termékcsoporthoz tartozó címkékről, amelyek a részletes címkézési követelményeknek vonatkozniauk kell;

- b) a címke megjelenéséről és tartalmáról, ideértve az energiafogyasztást jelölő, A-tól G betűig terjedő skálát is; a címkéknek lehetőség szerint egységes megjelenési jellemzőkkel kell rendelkezniük függetlenül attól, hogy mely termékcsoportra vonatkoznak, továbbá minden esetben egyértelműnek és olvashatónak kell lenniük. A besorolás A-tól G betűig terjedő fokozatainak a vásárló szemszögéből nézve jelentős energia- és költségmegtakarításoknak kell megfelelniük, és lehetővé kell tenniük, hogy a vásárlók ebből a szempontból megfelelően különbséget tudjanak tenni a termékek között. Azt is meg kell határozni, hogy az A-tól G betűig terjedő besorolás egyes fokozatait és adott esetben az energiafogyasztást hogyan kell jól láthatóan feltüntetni a címkén;
- c) adott esetben más források használatáról és a termékre vonatkozó kiegészítő információkról; ilyenkor a címkén hangsúlyozni kell a termék energiahatékonyágát. A kiegészítő információknak egyértelműnek kell lenniük, és a vásárló szempontjából nem befolyásolhatják hátrányosan a címke egészének érthetőségét és hatásosságát. A kiegészítő információknak a termék fizikai tulajdonságaira vonatkozó, a piacfelügyeleti hatóságok által mérhető és ellenőrizhető adatokon kell alapulniuk;
- d) adott esetben olyan hivatkozás feltüntetéséről a címkén, amelynek révén a vásárlók azonosíthatják az intelligens termékeket, vagyis azokat, amelyek külső hatásokra (például a háztartási központi energiagazdálkodási rendszerből vagy azon keresztül érkező jelekre, árjelzésekre, közvetlen vezérlőjelekre, helyi mérésekre) reagálva automatikusan tudják módosítani és optimalizálni fogyasztásukat vagy más olyan szolgáltatások nyújtására képesek, amelyek fokozzák az energiahatékonyágot és a megújuló energia hasznosítását, és ezzel az energiarendszer egészében mérséklék az energiahasználat környezeti hatását;
- e) arról, hogy a címkét hol kell feltüntetni, például a termékre olyan formában rögzítve, hogy ne lehessen benne kárt okozni, a csomagolásra nyomtatva, elektronikus formában vagy online megjelenítve, figyelemmel a 3. cikk (1) bekezdésében foglalt követelményekre, valamint a vásárlók, a szállítók és a kereskedők számára a fentiekkel járó következményekre;
- f) adott esetben a címkézéshez használandó elektronikus eszközökről;
- g) távértékesítés esetén a címke és a termékismertető adatlap rendelkezésre bocsátásának módjáról;
- h) a tartalmi és adott esetben formai követelményekről, illetve a termékismertető adatlapra és a műszaki dokumentációra vonatkozó egyéb részletekről, ideértve azt a lehetőséget is, hogy a termékismertető adatlapon szereplő paramétereket a 3. cikk (1) bekezdésével összhangban rögzítsék az adatbázisban;
- i) a követelményeknek való megfelelés vizsgálata során a tagállamok által alkalmazandó ellenőrzési tőréshatárokról;
- j) arról, hogy az energiaosztályt, valamint a címkén feltüntetett energiahatékonyági osztályok skáláját hogyan kell megjeleníteni a képi hirdetésekben és műszaki promóciós anyagokban, ideértve az olvashatóságra és láthatóságra vonatkozó előírásokat is;
- k) a címkén és a termékismertető adatlapon szereplő adatok meghatározásához szükséges, a 13. cikkben említett mérési és számítási módszerekről, ideértve az energiahatékonyági mutató vagy azzal egyenértékű paraméter meghatározását is;
- l) arról, hogy nagyobb készülékek esetében előírás-e a magasabb szintű energiahatékonyág ahhoz, hogy egy adott energiahatékonyági osztályba sorolhatók legyenek;
- m) a címkén lévő minden olyan kiegészítő hivatkozás formájáról, amely a vásárlók számára lehetővé teszi a termék teljesítményével kapcsolatos, a termékismertető adatlapon megadott részletesebb információkhoz való elektronikus úton történő hozzáférést. Az említett hivatkozások formája lehet weblapcím, dinamikus kód (QR-kód), online címkékre mutató link vagy más egyéb megfelelő, fogyasztóközpontú eszköz;
- n) arról, hogy a termék interaktív kijelzőjén adott esetben miként kell feltüntetni a termék használat közbeni energiafogyasztást jelző energiaosztályt;
- o) a felhatalmazáson alapuló jogi aktus értékelésének és esetleges későbbi felülvizsgálatának időpontjáról;
- p) adott esetben a különböző éghajlati területeken az energiateljesítményben mutatkozó eltérésekről;
- q) a 4. cikk (6) bekezdésében foglalt, az adatbázis megfelelési részében lévő adatok megőrzésére vonatkozó követelmény tekintetében egy 15 évnél rövidebb adatmegőrzési időszakról, amennyiben ez a termék átlagos élettartamának fényében megfelelő.

(4) A Bizottság minden egyes termékcsoport tekintetében különálló, felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el. Amikor a Bizottság határoz egy adott termékcsoportra vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadásának időpontjáról, az elfogadást nem késleltetheti egy másik termékcsoportra vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadásával kapcsolatos okokra hivatkozva, kivéve, ha ezt rendkívüli körülmények indokolják.

(5) A Bizottság a vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokról, valamint a 2009/125/EK irányelvet továbbfejlesztő összes intézkedésről naprakész nyilvántartást vezet, ideértve az összes releváns harmonizált szabványra való hiánytalan hivatkozást is.

17. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 11. cikk (4) és (5) bekezdésében és a 16. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása 2017. augusztus 1-től számított hatéves időtartamra szól. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal a hatéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 11. cikk (4) és (5) bekezdésében és a 16. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel. A tagállamok szakértőivel való konzultációra a 14. cikk szerinti konzultációt követően kerül sor.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 11. cikk (4) és (5) bekezdésében és a 16. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbítható.

18. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot munkájában a 2009/125/EK irányelv 19. cikke alapján létrehozott bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

19. cikk

Értékelés és jelentéstétel

2025. augusztus 2-ig a Bizottság értékeli e rendelet végrehajtását, és arról jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A jelentésnek értékelést kell tartalmaznia arról, hogy a rendelet és az annak alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok, illetve végrehajtási jogi aktusok milyen eredményességgel teszik lehetővé a vásárlók számára nagyobb energiahatékonyságú termékek választását, figyelembe véve a vállalkozásokra, az energiafogyasztásra, az üvegházhatású gázok kibocsátására, a piacfelügyeleti tevékenységekre gyakorolt hatást, valamint az adatbázis létrehozásának és fenntartásának költségeit is.

20. cikk

Hatályon kívül helyezés és átmeneti intézkedések

(1) A 2010/30/EU irányelv 2017. augusztus 1-től hatályát veszti.

(2) A hatályon kívül helyezett irányelvre való hivatkozásokat az e rendeletre történő hivatkozásnak kell tekinteni, és a II. mellékletben foglalt megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

(3) Azon modellek esetében, amelyek példányait a 2010/30/EU irányelvvel összhangban 2017. augusztus 1. előtt hozták forgalomba, a szállítók az utolsó példány gyártását követő öt évig kötelesek ellenőrzési célokra elektronikus formában rendelkezésre bocsátani a műszaki dokumentációt a piacfelügyeleti hatóságoktól vagy a Bizottságtól kapott ez irányú kérelemtől számított tíz napon belül.

(4) A 2010/30/EU irányelv 10. cikke és a 96/60/EK irányelv alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hatályban maradnak mindaddig, amíg azokat az érintett termékcsoporthoz vonatkozóan az e rendelet 16. cikke alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatályon kívül nem helyezi.

Az e rendeletben meghatározott kötelezettségek a 2010/30/EU irányelv 10. cikke és a 96/60/EK irányelv alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok vonatkozásában is alkalmazandók.

(5) A 2010/30/EU irányelv 10. cikke vagy a 96/60/EK irányelv alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hatálya alá tartozó termékcsoporthoz tekintetében, amennyiben a Bizottság az e rendelet 16. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el, e rendelet 16. cikke (3) bekezdésének b) pontjától eltérve az e rendelet 11. cikke szerinti, az energiaosztály szempontjából felülvizsgált címkék bevezetéséről rendelkező felhatalmazáson alapuló jogi aktusok alkalmazása megkezdésének időpontjáig továbbra is alkalmazható a 2010/30/EU irányelvben létrehozott energiahatékonysági osztályozás.

21. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő negyedik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2017. augusztus 1-től kezdődően kell alkalmazni.

A második bekezdéstől eltérve, a szállítók termékadatbázissal kapcsolatos kötelezettségeiről szóló 4. cikket 2019. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2017. július 4-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

M. MAASIKAS

I. MELLÉKLET

A TERMÉKADATBÁZISBAN RÖGZÍTENDŐ ADATOK ÉS AZ ADATBÁZIS NYILVÁNOS RÉSZÉRE VONATKOZÓ FUNKCIONÁLIS KRITÉRIUMOK

1. A szállítóknak a következő adatokat kell rögzíteniük az adatbázis nyilvános részébe:
 - a) a szállító neve vagy védjegye, címe, elérhetőségei és egyéb jogi azonosítója;
 - b) a modellazonosító;
 - c) a címke elektronikus formában;
 - d) a címkén feltüntetett energiahatékonysági osztály(ok) és más paraméterek;
 - e) az elektronikus formátumú termékismertető adatlap paraméterei.
2. A Bizottságnak a következő információkat kell rögzítenie az online portálon:
 - a) a tagállamok piacfelügyeleti hatóságainak elérhetőségei;
 - b) a 15. cikk szerinti munkaterv;
 - c) a konzultációs fórum üléseinek jegyzőkönyvei;
 - d) a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok, a végrehajtási jogi aktusok, az átmeneti mérési és számítási módszerek, valamint az alkalmazandó harmonizált szabványok nyilvántartása.
3. A szállítóknak a következő információkat kell rögzíteniük az adatbázis megfelelési részébe:
 - a) a forgalomba hozott összes egyenértékű modell modellazonosítója;
 - b) a 12. cikk (5) bekezdésében meghatározott műszaki dokumentáció.

A Bizottság megadja a piacfelügyeleti információs és kommunikációs rendszer elérését szolgáló linket; a rendszer tartalmazza a tagállamok által végzett megfelelési vizsgálatok eredményét és az elfogadott átmeneti intézkedéseket.
4. A termékadatbázis nyilvános részére vonatkozó funkcionális kritériumok:
 - a) minden egyes termékmodellnek egyedi bejegyzésként visszakereshetőnek kell lennie;
 - b) minden egyes modell energiacímkéjét egyetlen megnyitható, letölthető és nyomtatható fájlban kell elérhetővé tennie, továbbá az Unió összes hivatalos nyelvén tartalmaznia kell a hiánytalan termékismertető adatlapot;
 - c) az információkat géppel olvasható, rendezhető és kereshető formátumban, térítésmentesen kell elérhetővé tenni, tiszteletben tartva a harmadik fél általi felhasználást lehetővé tevő nyílt szabványokat;
 - d) létre kell hozni és fenn kell tartani egy, a szállítókat segítő on-line ügyfélszolgálatot vagy kapcsolattartó pontot, a portálon pedig a kapcsolattartó pontra mutató egyértelmű hivatkozást kell feltüntetni.

II. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

A 2010/30/EU irányelv	E rendelet
1. cikk, (1) bekezdés	1. cikk, (1) bekezdés
1. cikk, (2) bekezdés	—
1. cikk, (3) bekezdés, a) és b) pont	1. cikk, (2) bekezdés a) és b) pont
1. cikk, (3) bekezdés, c) pont	—
2. cikk	2. cikk
2. cikk, a) pont	2. cikk, 1. pont
2. cikk, b) pont	2. cikk, 22. pont
2. cikk, c) pont	—
2. cikk, d) pont	—
2. cikk, e) pont	—
2. cikk, f) pont	—
2. cikk, g) pont	2. cikk, 13. pont
2. cikk, h) pont	2. cikk, 14. pont
2. cikk, i) pont	2. cikk, 8. pont
2. cikk, j) pont	2. cikk, 9. pont
2. cikk, k) pont	—
3. cikk	7. cikk
3. cikk, (1) bekezdés, a) pont	7. cikk, (3) bekezdés
3. cikk, (1) bekezdés, b) pont	6. cikk, c) pont
3. cikk, (1) bekezdés, c) pont	7. cikk, (3) bekezdés
3. cikk, (1) bekezdés, d) pont	8. cikk, (2) bekezdés
3. cikk, (2) bekezdés	6. cikk, b) pont és 9. cikk
3. cikk, (3) bekezdés	8. cikk, (1) bekezdés
3. cikk, (4) bekezdés	—
4. cikk, a) pont	5. cikk
4. cikk, b) pont	—
4. cikk, c) pont	6. cikk, a) pont
4. cikk, d) pont	6. cikk, a) pont
5. cikk	3. cikk, (1) bekezdés és 6. cikk
5. cikk, a) pont	3. cikk, (1) bekezdés
5. cikk, b) pont, i., ii., iii. és iv. alpont	4. cikk, (6) bekezdés és I. melléklet
5. cikk, c) pont	4. cikk, (6) bekezdés
5. cikk, d) pont	3. cikk, (1) bekezdés
5. cikk, d) pont, második albekezdés	3. cikk, (1) bekezdés
5. cikk, e) pont	3. cikk, (1) bekezdés
5. cikk, f) pont	—
5. cikk, g) pont	3. cikk, (1) bekezdés
5. cikk, h) pont	—
6. cikk	5. cikk, (1) bekezdés és 6. cikk
6. cikk, a) pont	5. cikk, (1) bekezdés a) pont
6. cikk, b) pont	5. cikk, (1) bekezdés a) pont

A 2010/30/EU irányelv	E rendelet
7. cikk	16. cikk, (3) bekezdés e) és g) pont
8. cikk, (1) bekezdés	7. cikk, (1) bekezdés
8. cikk, (2) bekezdés	—
9. cikk, (3) bekezdés	7. cikk, (2) bekezdés
9. cikk, (4) bekezdés	—
10. cikk, (1) bekezdés	16. cikk
10. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	16. cikk, (2) bekezdés
10. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés	—
10. cikk, (1) bekezdés, negyedik albekezdés	16. cikk, (3) bekezdés, c) pont
10. cikk, (2) bekezdés, a) pont	16. cikk, (2) bekezdés, a) pont
10. cikk, (2) bekezdés, b) pont	16. cikk, (2) bekezdés, b) pont
10. cikk, (2) bekezdés, c) pont	—
10. cikk, (3) bekezdés, a) pont	—
10. cikk, (3) bekezdés, b) pont	—
10. cikk, (3) bekezdés, c) pont	14. cikk
10. cikk, (3) bekezdés, d) pont	—
10. cikk, (4) bekezdés, a) pont	16. cikk, (3) bekezdés, a) pont
10. cikk, (4) bekezdés, b) pont	16. cikk, (3) bekezdés, k) pont
10. cikk, (4) bekezdés, c) pont	16. cikk, (3) bekezdés, h) pont
10. cikk, (4) bekezdés, d) pont	16. cikk, (3) bekezdés, b) pont
10. cikk, (4) bekezdés, d) pont, második albekezdés	—
10. cikk, (4) bekezdés, d) pont, harmadik albekezdés	16. cikk, (3) bekezdés, b) pont
10. cikk, (4) bekezdés, d) pont, negyedik albekezdés	11. cikk, (3) bekezdés
10. cikk, (4) bekezdés, d) pont, ötödik albekezdés	11. cikk
10. cikk, (4) bekezdés, e) pont	16. cikk, (3) bekezdés, e) pont
10. cikk, (4) bekezdés, f) pont	16. cikk, (3) bekezdés, h) pont
10. cikk, (4) bekezdés, g) pont	16. cikk, (3) bekezdés, j) pont
10. cikk, (4) bekezdés, h) pont	11. cikk, (3) bekezdés
10. cikk, (4) bekezdés, i) pont	16. cikk, (3) bekezdés, i) pont
10. cikk, (4) bekezdés, j) pont	16. cikk, (3) bekezdés, o) pont
11. cikk, (1) bekezdés	17. cikk, (2) bekezdés
11. cikk, (2) bekezdés	17. cikk, (5) bekezdés
11. cikk, (3) bekezdés	17. cikk, (1) bekezdés
12. cikk, (1) bekezdés	17. cikk, (3) bekezdés
12. cikk, (2) bekezdés	—
12. cikk, (3) bekezdés	17. cikk, (3) bekezdés
13. cikk	17. cikk, (6) bekezdés
14. cikk	19. cikk
15. cikk	7. cikk, (4) bekezdés
16. cikk	—
17. cikk	20. cikk
18. cikk	21. cikk
19. cikk	21. cikk
I. melléklet	—
—	I. melléklet
II. melléklet	II. melléklet

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2017/1370 RENDELETE**(2017. július 4.)****a vízumok egységes formátumának meghatározásáról szóló 1683/95/EK tanácsi rendelet módosításáról**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 77. cikke (2) bekezdésének a) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) Az 1683/95/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ meghatározta a vízumok egységes formátumát.
- (2) A súlyos hamisításokra és csalásokra tekintettel a vízümbélyeg közös mintája, amely húsz éve van forgalomban, nem tekinthető biztonságosnak.
- (3) Ezért a vízümbélyeg biztonságosabbá tétele és a hamisítás megelőzése érdekében egy modernebb biztonsági elemekkel rendelkező új közös mintát kell meghatározni.
- (4) Írország vagy az Egyesült Királyság kérelmére a Bizottságnak megfelelő megállapodásokat kell kötnie a kérelmező tagállammal a műszaki információk említett tagállammal való cseréjéről ezen tagállam nemzeti vízumainak kiállítása céljából.
- (5) Ez a rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat és figyelembe veszi különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája által elismert elveket.
- (6) Ez a rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyekben az Egyesült Királyság a 2000/365/EK tanácsi határozattal ⁽³⁾ összhangban nem vesz részt. Ennélfogva az Egyesült Királyság nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (7) Ez a rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyekben Írország a 2002/192/EK tanácsi határozattal ⁽⁴⁾ összhangban nem vesz részt. Ennélfogva Írország nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (8) Ez a rendelet a 2003. évi csatlakozási okmány 3. cikkének (1) bekezdése értelmében, a 2005. évi csatlakozási okmány 4. cikkének (1) bekezdése értelmében és a 2011. évi csatlakozási okmány 4. cikkének (1) bekezdése értelmében a schengeni vívmányokon alapuló, illetve azokkal egyéb módon összefüggő jogi aktus.
- (9) Izland és Norvégia tekintetében e rendelet az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság közötti, az utóbbiaknak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás ⁽⁵⁾ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK tanácsi határozat ⁽⁶⁾ 1. cikkének B. pontjában említett területhez tartoznak.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2017. június 1-jei álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2017. június 20-i határozata.

⁽²⁾ A Tanács 1683/95/EK rendelete (1995. május 29.) a vízumok egységes formátumának meghatározásáról (HL L 164., 1995.7.14., 1. o.).

⁽³⁾ A Tanács 2000/365/EK határozata (2000. május 29.) Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának a schengeni vívmányok egyes rendelkezéseinek alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről (HL L 131., 2000.6.1., 43. o.).

⁽⁴⁾ A Tanács 2002/192/EK határozata (2002. február 28.) Írországnak a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről (HL L 64., 2002.3.7., 20. o.).

⁽⁵⁾ HL L 176., 1999.7.10., 36. o.

⁽⁶⁾ A Tanács 1999/437/EK határozata (1999. május 17.) az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között, e két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás alkalmazását szolgáló egyes szabályokról (HL L 176., 1999.7.10., 31. o.).

- (10) Svájc tekintetében e rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás ⁽¹⁾ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK tanácsi határozatnak a 2008/146/EK tanácsi határozat ⁽²⁾ 3. cikkével együtt értelmezett 1. cikke B. pontjában említett területhez tartoznak.
- (11) Liechtenstein tekintetében e rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv ⁽³⁾ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK határozatnak a 2011/350/EU tanácsi határozat ⁽⁴⁾ 3. cikkével együtt értelmezett 1. cikke B. pontjában említett területhez tartoznak.
- (12) Az 1683/95/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1683/95/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 7. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„Írország vagy az Egyesült Királyság kérelmére a Bizottság megfelelő megállapodásokat köt a kérelmező tagállammal a 2. cikkben említett műszaki információk cseréjéről a kérelmező tagállam nemzeti vízumainak kiállítása céljából.

Azokat a költségeket, amelyekhez Írország és az Egyesült Királyság az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 5. cikke értelmében nem járulnak hozzá, erre irányuló kérelmére Írország, illetve az Egyesült Királyság viseli.”

- (2) A melléklet helyébe az e rendelet mellékletében található kép és szöveg lép.

2. cikk

Az 1683/95/EK rendelet mellékletében meghatározott és az e rendelet 3. cikkének második bekezdésében említett időpontig alkalmazandó előírásoknak megfelelő vízümbélyegeket az említett időpontot követő hat hónapos időszak alatt kibocsátott vízumokhoz fel lehet használni.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet a tagállamok legkésőbb tizenöt hónappal az 1683/95/EK rendelet 2. cikkében említett további műszaki előírások elfogadását követően alkalmazzák.

⁽¹⁾ HL L 53., 2008.2.27., 52. o.

⁽²⁾ A Tanács 2008/146/EK határozata (2008. január 28.) az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodásnak az Európai Közösség nevében történő megkötéséről (HL L 53., 2008.2.27., 1. o.).

⁽³⁾ HL L 160., 2011.6.18., 21. o.

⁽⁴⁾ A Tanács 2011/350/EU határozata (2011. március 7.) az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló, különösen a belső határokon történő ellenőrzés megszüntetéséhez és a személyek mozgásához kapcsolódó társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 160., 2011.6.18., 19. o.).

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Strasbourgban, 2017. július 4-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

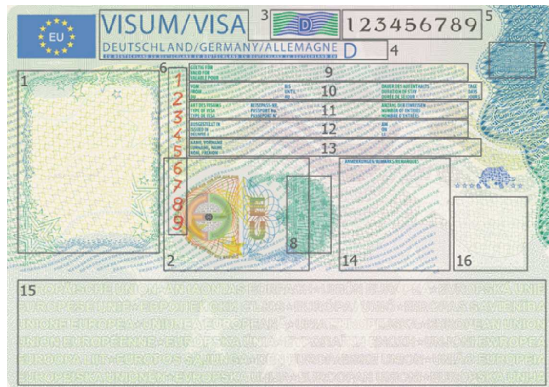
az elnök

M. MAASIKAS

MELLÉKLET

Az 1683/95/EK rendelet mellékletének helyébe a következő melléklet lép:

„MELLÉKLET

Biztonsági jellemzők

1. A birtokos színes, szigorú biztonsági előírásoknak megfelelően készített, beillesztett arcképe.
2. Ezen a helyen egy diffraktív optikailag változó elem (»kinogramm« vagy ezzel egyenértékű elem) jelenik meg. A látószögtől függően az »EU«, »EUE« betűk és kinematikus, guilloche vonalak válnak láthatóvá különböző méretekben és színekben.
3. Ez a rovat tartalmazza a géppel olvasható útiokmányokról szóló 9303. sz. ICAO dokumentumban meghatározott, a kiállító tagállamra utaló hárombetűs országkódot, vagy ha a kiállító tagállam Belgium, Luxemburg vagy Hollandia, a »BNL« rövidítést, optikailag változó színekben. A látószögtől függően az országkód különböző színekben jelenik meg.
4. Ezen a helyen a következők jelennek meg nagybetűkkel:
 - a) a »VISA« szó. A kiállító tagállam feltüntetheti az ezzel egyenértékű kifejezést az Unió intézményeinek egy másik hivatalos nyelven;
 - b) a kiállító tagállam neve angol és francia nyelven, valamint az Unió intézményeinek egy másik hivatalos nyelven;
 - c) a kiállító tagállam 9303. sz. ICAO dokumentumban meghatározott hárombetűs országkódja.
5. Ez a rovat tartalmazza a vízümbélyeg fekete színnel előnyomott, vízszintesen elhelyezkedő kilencjegyű nemzeti számát. Különleges betűtípust kell alkalmazni.
6. Ez a rovat tartalmazza a vízümbélyeg piros színnel előnyomott, függőlegesen elhelyezkedő kilencjegyű nemzeti számát. Különleges, az 5. rovatban használttól eltérő betűtípust kell alkalmazni. A »vízümbélyeg száma« a 9303. sz. ICAO dokumentumban meghatározott hárombetűs országkód és az 5. és 6. rovatban említett nemzeti szám.
7. Ez a rovat tartalmazza az »EU« betűket, látens képhatással. Ezek a betűk sötéten jelennek meg, ha a vízümbélyeget a nézőhöz képest hátrafelé megdöntik, és világosan, miután 90°-kal elfordítják.
8. Ez a rovat tartalmazza a 3. rovatban említettek szerinti kódot, látens képhatással. Ez a kód sötéten jelenik meg, ha a vízümbélyeget a nézőhöz képest hátrafelé megdöntik, és világosan, miután 90°-kal elfordítják.

Kitöltendő részek

A rovatmegnevezéseket angol és francia nyelven kell feltüntetni. A kiállító tagállam ezeknek az Unió intézményeinek egy másik hivatalos nyelven készült fordítását is feltüntetheti.

9. Ez a rovat az »érvényes ...« szöveggel kezdődik. A kiállító hatóság itt azt a területet tünteti fel, amelyre a vízum birtokosa jogosult beutazni.

10. Ez a rovat a »[dátum]...-tól/-től« szöveggel kezdődik, a sorban továbbhaladva pedig az »...ig« szöveggel folytatódik. A kiállító hatóságnak fel kell tüntetnie a vízumbirtokos vízum által engedélyezett tartózkodási időtartamát. A sorban továbbhaladva a »tartózkodás időtartama« (azaz a kérelmező tervezett tartózkodásának időtartama) szöveg, majd pedig a »nap« szó jelenik meg.
 11. Ez a rovat a »vízum típusa« szöveggel kezdődik. A kiállító hatóság itt tünteti fel a vízum típusát. A sorban továbbhaladva az »útlevel száma« szöveg található, majd pedig a »beutazások száma« szöveg jelenik meg.
 12. Ez a rovat a »kiállítás helye« szöveggel kezdődik és a kiállító hatóság helyének feltüntetésére szolgál. A sorban továbbhaladva a »kelt« szó jelenik meg (amely után a kiállító hatóság feltünteti a kiállítás dátumát).
 13. Ez a rovat a »vezetéknev, keresztnév« szöveggel kezdődik.
 14. Ez a rovat a »megjegyzések« szóval kezdődik. A »megjegyzések« szó alatti terület arra szolgál, hogy a kiállító hatóság további adatokat tüntessen fel.
 15. Ez a rovat tartalmazza a megfelelő, géppel olvasható információkat a külső határellenőrzések megkönnyítése érdekében. A géppel olvasható terület a látható alnyomatban egy nyomtatott szöveget tartalmaz az »Európai Unió« szöveggel, az Unió intézményeinek összes hivatalos nyelvén. Ez a szöveg nem módosíthatja a géppel olvasható terület műszaki jellemzőit vagy annak gépi olvashatóságát.
 16. Ez a rovat egy közös 2D vonalkód esetleges hozzáadására van fenntartva.”
-

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2017/1371 IRÁNYELVE

(2017. július 5.)

az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 83. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az Unió pénzügyi érdekeinek védelme nem kizárólag a költségvetési előirányzatok kezelésére vonatkozik, hanem kiterjed az Unió, valamint a tagállamok vagyoni eszközeit hátrányosan érintő, vagy azzal fenyegető valamennyi intézkedésre, amennyiben az említett intézkedések az uniós szakpolitikák szempontjából relevánsak.
- (2) Az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikkén alapuló, az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. július 26-i egyezmény ⁽³⁾ – beleértve az ahhoz csatolt 1996. szeptember 27-i ⁽⁴⁾, 1996. november 29-i ⁽⁵⁾ és 1997. június 19-i ⁽⁶⁾ jegyzőkönyvet – (a továbbiakban: az egyezmény) minimumszabályokat állapít meg az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás területén a bűncselekmények és büntetőjogi szankciók meghatározásával kapcsolatban. Az egyezményt a tagállamok hozták létre, és abban megállapították, hogy az Unió bevételeit és kiadásait érintő csalások számos esetben nem egyetlen országra korlátozódnak, és azokat gyakorta szervezett bűnözői hálózatok követik el. Mindezek alapján már az egyezményben rögzítették, hogy az Unió pénzügyi érdekeinek védelme érdekében büntetőjogi eszközökkel kell fellépni az ezen érdekeket sértő csalárd magatartással szemben. Az egyezménnyel párhuzamosan került elfogadásra a 2988/95/EK, Euratom tanácsi rendelet ⁽⁷⁾. Az említett rendelet általános szabályokat állapít meg az uniós joggal kapcsolatos szabálytalanságokra vonatkozó egységes ellenőrzések, valamint közigazgatási intézkedések és szankciók tekintetében, egyben utalva az említett területen alkalmazandó ágazati szabályokra, az egyezményben meghatározott csalárd magatartásokra és a tagállamok büntetőjogának és büntetőeljárássainak alkalmazására is.
- (3) Az Unió pénzügyi érdekei védelmének területére vonatkozó uniós politika tekintetében már elfogadásra kerültek harmonizációs intézkedések, többek között a 2988/95/EK, Euratom rendelet. Az e területre vonatkozó uniós politika végrehajtása érdekében alapvető fontosságú, hogy az Unió pénzügyi érdekei közigazgatási és polgári jog alapján biztosított védelmének kiegészítése révén folytatódjon a tagállamok büntetőjogának közelítése az említett területen folytatott, csaláshoz kapcsolódó tevékenységek leg súlyosabb típusai vonatkozásában, elkerülve ugyanakkor az említett jogterületeken belüli és azok közötti következetlenségeket.
- (4) Az Unió pénzügyi érdekeinek védelme indokolja az ezen irányelv hatálya alá eső csalás fogalmának közös meghatározását, amely magában kell hogy foglalja az Európai Unió általános költségvetésének (a továbbiakban: az Unió költségvetése) sérelmére elkövetett – bevételt, kiadást és vagyoni eszközt, így a pénzügyi műveleteket, többek

⁽¹⁾ HL C 391., 2012.12.18., 134. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2014. április 16-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2017. április 25-i álláspontja első olvasatban (HL C 184., 2017.6.9., 1. o.). Az Európai Parlament 2017. július 5-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ HL C 316., 1995.11.27., 48. o.

⁽⁴⁾ HL C 313., 1996.10.23., 1. o.

⁽⁵⁾ HL C 151., 1997.5.20., 1. o.

⁽⁶⁾ HL C 221., 1997.7.19., 11. o.

⁽⁷⁾ A Tanács 2988/95/EK, Euratom rendelete (1995. december 18.) az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről (HL L 312., 1995.12.23., 1. o.).

között a hitelnyújtási és hitelfelvételi tevékenységeket is érintő – csalárd magatartást. A 2006/112/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ által létrehozott közös hozzáadottértékadó-rendszer (a továbbiakban: a közös héarendszer) elleni súlyos bűncselekmény fogalma a héacsalás legsúlyosabb formáira utal: különösen a körhíntacsalásra, az „eltűnő kereskedő” révén elkövetett héacsalásra, valamint a bünszervezet keretén belül elkövetett héacsalásra, amelyek súlyosan veszélyeztetik a közös héarendszert és ezáltal az Unió költségvetését. A közös héarendszer elleni bűncselekmény abban az esetben tekintendő súlyosnak, ha kettő vagy több tagállam területéhez kapcsolódik, csalárd rendszer alkalmazásából ered, melynek során az említett bűncselekményeket strukturált módon követik el azzal a céllal, hogy jogtalan előnyre tegyenek szert a közös héarendszer segítségével, továbbá ha a bűncselekmény által okozott teljes kár legalább 10 000 000 EUR. A teljes kár fogalma azon károk becsült összegét fejezi ki, amelyeket a csalárd rendszer egésze okozott egyrészt az érintett tagállamok, másrészt az Unió pénzügyi érdekei vonatkozásában, a kamatlábakat és a büntetéseket ugyanakkor nem foglalja magában. Ennek az irányelvnek az a célja, hogy hozzájáruljon az említett bűncselekmények elleni küzdelemhez kapcsolódó erőfeszítésekhez.

- (5) Amikor a Bizottság megosztott vagy közvetett irányítás keretében hajtja végre az Unió költségvetését, a végrehajtási feladatok elvégzésére felhatalmazhatja a tagállamokat, illetve azok elvégzésével megbízhat a Szerződések alapján létrehozott szerveket, hivatalokat vagy ügynökségeket, illetve bizonyos egyéb szervezeteket vagy személyeket is. Az említett megosztott vagy közvetett irányítás esetében az Unió pénzügyi érdekeit ugyanolyan szintű védelemben kell részesíteni, mint amilyenben akkor részesülnek, amikor a költségvetés végrehajtását a Bizottság közvetlen irányítással végzi.
- (6) Ezen irányelv alkalmazásában közbeszerzéshez kapcsolódó kiadásnak minősül minden olyan kiadás, amely a 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ 101. cikkének (1) bekezdésében meghatározott közbeszerzési szerződésekhez kapcsolódóan merül fel.
- (7) A pénzmosás elleni uniós jog teljes mértékben alkalmazandó az ezen irányelv hatálya alá tartozó bűncselekményekből származó vagyont érintő pénzmosásra. Az említett jogra történő hivatkozással biztosítani kell, hogy az ezen irányelv által bevezetett szankciórendszert az Unió pénzügyi érdekeinek sérelmére elkövetett valamennyi súlyos bűncselekmény esetében alkalmazzák.
- (8) A vesztegetés – amely sok esetben csalárd magatartással is összekapcsolódhat – rendkívül súlyos fenyegetést jelent az Unió pénzügyi érdekeire nézve. Mivel minden hivatalos személynek kötelessége pártatlanul ítéletet alkotni és mérlegelési jogkörét pártatlanul gyakorolni, ha egy hivatalos személyt megvesztegetnek ítéletalkotása és mérlegelési jogköre gyakorlásának befolyásolása céljából, illetve ha egy hivatalos személy az ilyen vesztegetést elfogadja, az vesztegetésnek kell hogy minősüljön, függetlenül a szóban forgó hivatalos személy országának alkalmazandó jogszabályaitól, illetve az érintett nemzetközi szervezet szabályaitól.
- (9) Hátrányosan érinthetik az Unió pénzügyi érdekeit a pénzeszközök vagy vagyoni eszközök kezelésével – akár felelősként, akár felügyeleti funkciót betöltve – megbízott hivatalos személyek egyes magatartástípusai, amely magatartástípusok pénzeszközök vagy vagyoni eszközök azok rendeltetésével ellentétes hűtlen kezelésére irányulnak, és amelyek miatt sérülnek az Unió pénzügyi érdekei. Ezért be kell vezetni az e magatartásra kiterjedő bűncselekmény pontos fogalommeghatározását.
- (10) Ami a passzív vesztegetés és a hűtlen kezelés bűncselekményét illeti, meg kell határozni a hivatalos személy fogalmát, amely valamennyi érintett – az Unióban, a tagállamokban, vagy harmadik országokban hivatalos tisztséget betöltő – tisztviselőre kiterjed. Az uniós pénzügyi eszközök kezelésében egyre gyakrabban vesznek részt magánszemélyek is. Az uniós pénzügyi eszközöknek a vesztegetéssel és a hűtlen kezeléssel szembeni megfelelő védelme érdekében tehát a hivatalos személy fogalmának ki kell terjednie minden olyan személyre – így például az uniós pénzeszközök kezelésében részt vevő vállalkozókra – is, aki bár nem tölt be hivatalos tisztséget, de az uniós pénzügyi eszközökkel kapcsolatban, hasonló módon, megbízás alapján közfeladatot lát el.
- (11) Az ezen irányelv hatálya alá tartozó bűncselekmények esetében a bűncselekmény valamennyi alkotóelemére alkalmazni kell a szándékosság fogalmát. Valamely cselekmény vagy mulasztás szándékos jellegére tárgyilagos, tényyszerű körülményekből lehet következtetni. A szándékosságot nem szükségszerűen magukban foglaló bűncselekmények nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá.

⁽¹⁾ A Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 966/2012/EU, Euratom rendelete (2012. október 25.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 298., 2012.10.26., 1. o.).

- (12) Ez az irányelv nem kötelezi a tagállamokat, hogy szabadságvesztés-büntetést írjanak elő a nem súlyos természetű bűncselekmények elkövetése tekintetében olyan esetekben, amikor a nemzeti jog alapján szándékosságot vélelmeznek.
- (13) Az Unió pénzügyi érdekeinek sérelmére elkövetett egyes bűncselekmények a gyakorlatban sokszor szorosan összefüggnek az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 83. cikke (1) bekezdésének hatálya alá, illetve az említett rendelkezés alapján elfogadott uniós jogalkotási aktusok hatálya alá tartozó bűncselekményekkel. Ezen irányelvet tehát úgy kell megszövegezni, hogy az biztosítsa az említett jogalkotási aktusok és az ezen irányelv közötti koherenciát.
- (14) Amennyiben jogi személyeknek tulajdonítható magatartás is sértheti vagy veszélyeztetheti az Unió pénzügyi érdekeit, a jogi személyeket is felelősségre kell vonni az ezen irányelvben meghatározott, nevükben elkövetett bűncselekményekért.
- (15) Annak biztosítása érdekében, hogy az Unió pénzügyi érdekei visszatartó erejű intézkedések révén az Unió egész területén azonos védelemben részesüljenek, a tagállamoknak gondoskodniuk kell bizonyos szankciótípusokról és -mértékekről az ezen irányelvben meghatározott bűncselekmények elkövetésének eseteire. A szankciók mértéke nem lépheti túl a bűncselekmény súlyával arányos mértéket.
- (16) Mivel ez az irányelv minimumszabályokat állapít meg, az Unió pénzügyi érdekeit érintő bűncselekmények tekintetében a tagállamok szabadon dönthetnek szigorúbb szabályok elfogadásáról vagy fenntartásáról.
- (17) Ez az irányelv nem érinti a nem büntetőjogi természetű fegyelmi intézkedések vagy szankciók megfelelő és eredményes alkalmazását. A büntetőjogi szankcióknak nem megfeleltethető, ugyanarra a személyre ugyanazon magatartásért kiszabott szankciókat figyelembe lehet venni az érintett személynek az ezen irányelvben meghatározott bűncselekmény miatti elítélése során. Egyéb szankciók esetében teljes mértékben tiszteletben kell tartani az azonos bűncselekmény miatti kétszeres büntetőjárás alá vonás és kétszeres büntetés tilalmát (a továbbiakban: *ne bis in idem* elv). Ez az irányelv nem rendeli büntetni azt a magatartást, amely esetében nincs helye a fegyelmi szankciónak vagy a hivatali kötelezettség megsértésére vonatkozó egyéb intézkedésnek is, azokban az esetekben, amikor az ilyen fegyelmi szankciók vagy egyéb intézkedések alkalmazhatók az érintett személlyel szemben.
- (18) A természetes személyekkel szemben kiszabható szankciók bizonyos eseteiben maximálisan kiszabható büntetésként legalább négy év szabadságvesztést kell előírni. Ezen eseteknek ki kell terjedniük legalább azon, jelentős károkozással vagy jelentős előnnyel járó esetekre, ahol a kár vagy előny akkor minősül jelentősnek, ha meghaladja a 100 000 EUR összeget. Azoknak a tagállamoknak, amelyek joga nem rendelkezik a maximálisan kiszabható büntetés alapjául szolgáló jelentős kár vagy előny kifejezett küszöbértékéről, biztosítaniuk kell, hogy bíróságaik kellő módon vegyék figyelembe a kár, illetve előny összegét az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalásra vagy egyéb bűncselekményekre vonatkozó szankciók kiszabásakor. Ez az irányelv nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy további olyan tényezőket is meghatározzanak, amelyek egy bűncselekmény súlyos természetére utalnak: például abban az esetben, ha a kárnak vagy előnynek csak a lehetősége áll fenn, de a nagyságrendje jelentős. A közös héarendszer elleni bűncselekmények esetében azonban az a küszöbérték, amely felett a kár vagy előny jelentősnek minősül, ezen irányelvvel összhangban 10 000 000 EUR. A maximális szabadságvesztés-büntetés minimumszintjeinek bevezetése annak szavatolása érdekében szükséges, hogy az Unió pénzügyi érdekei az Unió egész területén egyenértékű védelemben részesüljenek. E szankciók célja, hogy az Unió egész területén erős visszatartó erőt fejtsenek ki a potenciális bűnelkövetőkre.
- (19) A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy – a jogrendszerükben megállapított alkalmazandó szabályokkal összhangban – súlyosító körülménynek minősüljön az a tény, hogy a bűncselekményt a 2008/841/IB tanácsi kerethatározatban ⁽¹⁾ meghatározott bűnszervezet keretében követik el. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az elkövető elítélésekor a bírák értékelhessék a súlyosító körülményt, annak ellenére, hogy azt ítéletükben nem kötelesek figyelembe venni. A tagállamoknak nem kell kötelezően rendelkezniük a súlyosító körülményről, amennyiben a nemzeti jog úgy rendelkezik, hogy a 2008/841/IB kerethatározatban meghatározott bűncselekmények külön bűncselekményként büntetendők, és ez szigorúbb szankciókat eredményezhet.
- (20) Figyelemmel különösen az elkövetők, és az Unió pénzügyi érdekeinek sérelmére elkövetett jogellenes tevékenységekből származó jövedelmek mobilitására, valamint az ennek eredményeként lefolytatandó bonyolult, határokon átnyúló nyomozásokra, az egyes tagállamoknak meg kell állapítaniuk a joghatóságukat, hogy fel tudjanak lépni az ilyen tevékenységekkel szemben. Következésképpen az egyes tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy joghatóságuk azokra a bűncselekményekre is kiterjedjen, amelyeket a területükről elért információs és kommunikációs technológia segítségével követnek el.

⁽¹⁾ A Tanács 2008/841/IB kerethatározata (2008. október 24.) a szervezett bűnözés elleni küzdelemről (HL L 300., 2008.11.11., 42. o.).

- (21) Tekintve, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó, határokon átnyúló bűncselekmények vonatkozásában több bíróság is joghatósággal bírhat, a tagállamoknak az ezen irányelvet átültető nemzeti jog alkalmazásakor biztosítaniuk kell a *ne bis in idem* elvének teljes körű tiszteletben tartását.
- (22) A tagállamoknak meg kell állapítaniuk az elévülési időre vonatkozó szabályokat, annak érdekében, hogy fel tudjanak lépni az Unió pénzügyi érdekeinek sérelmére elkövetett jogellenes tevékenységekkel szemben. A legalább négy év szabadságvesztéssel járó maximális büntetéssel büntetendő bűncselekmények esetén az elévülési időt a bűncselekmény elkövetésének időpontjától számított legalább öt évben kell megállapítani. Ez a rendelkezés nem érinti azokat a tagállamokat, amelyek a nyomozás, a vádemelés és a végrehajtás tekintetében nem írnak elő elévülési időt.
- (23) A határokon átnyúló együttműködésre és a kölcsönös bűnügyi jogsegélyre vonatkozó szabályok, valamint az uniós jog – különösen a 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ – alapján fennálló egyéb szabályok sérelme nélkül megfelelő rendelkezéseket kell hozni az együttműködésre irányulóan annak érdekében, hogy az ezen irányelvben meghatározott, az Unió pénzügyi érdekeit érintő bűncselekményekkel szemben hatékony fellépést lehessen biztosítani, ideértve a tagállamok és a Bizottság közötti információcserét, valamint az illetékes nemzeti hatóságoknak a Bizottság által nyújtott technikai és operatív támogatást, mivel a szóban forgó hatóságoknak szükségük lehet nyomozási tevékenységük összehangolásának elősegítésére. Az ilyen támogatás nem vonhatja maga után a Bizottság részvételét az egyes bűncselekmények vonatkozásában a tagállami hatóságok által folytatott nyomozásban, illetve a vádhatósági eljárás lefolytatásában. A Számvevőszéknek, valamint az uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek költségvetésének pénzügyi ellenőrzéséért felelős könyvvizsgálóknak az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) és az egyéb illetékes hatóságok rendelkezésére kell bocsátaniuk minden olyan tény, amely ezen irányelv alapján bűncselekménynek minősülhet, a tagállamoknak pedig gondoskodniuk kell arról, hogy a 966/2012/EU, Euratom rendelet 59. cikkének értelmében vett nemzeti ellenőrző szervek ugyanígy járjanak el, a 883/2013/EU, Euratom rendelet 8. cikkével összhangban.
- (24) A Bizottságnak jelentést kell készítenie az Európai Parlament és a Tanács részére azokról az intézkedésekről, amelyeket a tagállamok az ezen irányelvnek való megfelelés érdekében hoztak. A jelentést adott esetben a lehetséges változásokat figyelembe vevő javaslatok is kísérhetik, különösen az Unió költségvetésének finanszírozása vonatkozásában.
- (25) Az egyezményt ezzel az irányelvvel kell felváltani azon tagállamok tekintetében, amelyekre nézve ez az irányelv kötelező.
- (26) Az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ 3. cikke 4. pontja d) alpontjának alkalmazásában az egyezmény 1. cikkének (1) bekezdésében és 2. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, az Unió pénzügyi érdekeit érintő, súlyos csalásra történő hivatkozást úgy kell tekinteni, mint amely az ezen irányelv 3. cikkében és 7. cikkének (3) bekezdésében meghatározott, az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalásra, illetve az ezen irányelv 2. cikkének (2) bekezdésében meghatározott, a közös héarendszer sérelmére elkövetett bűncselekményekre vonatkozik.
- (27) Ezen irányelv megfelelő tagállami végrehajtása során az illetékes nemzeti hatóságok személyes adatokat kezelnek, és személyes adatok tagállamok, valamint illetékes uniós szervek közötti cseréjére is sor kerül. Az illetékes nemzeti hatóságok közötti tagállami szintű személyesadat-kezelést az uniós vívmányoknak kell szabályozniuk. A személyes adatok tagállamok közötti cseréjét az (EU) 2016/680 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek⁽³⁾ megfelelően kell folytatni. Amennyiben az uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek kezelnek személyes adatokat, a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁽⁴⁾, vagy adott esetben más, az említett szervek, hivatalok és ügynökségek által folytatott személyesadat-kezelést szabályozó uniós jogi aktusokat, valamint az igazságszolgáltatási vizsgálatok bizalmas kezelésére vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 883/2013/EU, Euratom rendelete (2013. szeptember 11.) az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról, valamint az 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1074/1999/Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 248., 2013.9.18., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/680 irányelve (2016. április 27.) a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről (HL L 119., 2016.5.4., 89. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

- (28) A büntetőjogi szankciók szándékolt visszatartó ereje rendkívüli körülmények között kíván az alapvető jogok tekintetében. Ez az irányelv tiszteltetben tartja az alapvető jogokat, és figyelembe veszi az Európai Unió Alapjogi Chartájában (a továbbiakban: a Charta) elismert alapvető elveket, különösen a szabadsághoz és a biztonsághoz való jogot, a személyes adatok védelmét, a foglalkozás megválasztásának szabadságát és a munkavállaláshoz való jogot, a vállalkozás szabadságát, a tulajdonhoz való jogot, a hatékony jogorvoslati és tisztességes eljárásához való jogot, az ártatlanság védelmét és a védelemhez való jogot, a bűncselekmények és a büntetések törvényességének és arányosságának elveit, valamint a *ne bis in idem* elvét. Ez az irányelv az említett jogok és elvek teljes körű tiszteletben tartására törekszik, és azt ennek megfelelően kell végrehajtani.
- (29) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket az összegek azonnali vissza-, illetve megfizetetésének, és az Unió költségvetése részére történő átutalásának biztosítására, a pénzügyi korrekcióra és a jogtalanul felhasznált összegek visszafizetésére irányadó vonatkozó uniós ágazatspecifikus szabályok sérelme nélkül.
- (30) A közigazgatási intézkedések és szankciók fontos szerepet játszanak az Unió pénzügyi érdekeinek védelmében. Ez az irányelv nem mentesíti a tagállamokat a 2988/95/EK, Euratom rendelet 4. és 5. cikke értelmében vett uniós közigazgatási intézkedések és szankciók alkalmazásának és végrehajtásának kötelezettsége alól.
- (31) Ennek az irányelvnek köteleznie kell a tagállamokat arra, hogy nemzeti jogukban büntetőjogi szankciókat írjanak elő az ezen irányelv hatálya alá tartozó, az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalások és csalással kapcsolatos bűncselekmények tekintetében. Ez az irányelv nem keletkeztethet kötelezettségeket az ilyen szankciók, vagy bármely más rendelkezésre álló büntetőrendszer egyedi esetekre való alkalmazását illetően. A tagállamok elvben a továbbiakban is párhuzamosan alkalmazhatnak közigazgatási intézkedéseket és szankciókat az ezen irányelv által szabályozott területen. Az ezen irányelvet átültető nemzeti jogszabályok alkalmazása során azonban a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a büntetőjogi szankciók ezen irányelvvel összhangban történő kiszabása, valamint a közigazgatási intézkedések és szankciók alkalmazása ne vezessen a Charta rendelkezéseinek megsértéséhez.
- (32) Ez az irányelv nem érinti a tagállamok arra vonatkozó hatáskörét, hogy saját adóigazgatásukat úgy alakítsák ki és úgy szervezzék, ahogyan azt megfelelőnek ítélik a hozzáadottérték-adó helyes meghatározásának, megállapításának és beszedésének, valamint a héajogszabályok eredményes végrehajtásának biztosítása érdekében.
- (33) Ezen irányelv alkalmazása nem sérti az EUMSZ-ben, valamint az EUMSZ-hez és az Európai Unióról szóló szerződéshez (EUSZ) csatolt, az Európai Unió Bíróságának alapokmányáról szóló 3. jegyzőkönyvben és az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyvben foglalt, a mentességek felfüggesztésére vonatkozó rendelkezéseket, valamint az azokat végrehajtó jogszabályokat, továbbá a tagállami jogban foglalt hasonló rendelkezéseket. Ezen irányelv nemzeti jogba történő átültetése, valamint az ezen irányelvet átültető nemzeti jog alkalmazása során ezeket a kiváltságokat és mentességeket – a mandátummal rendelkezők megbízásának szabadságát is ideértve – teljes mértékben figyelembe kell venni.
- (34) Ez az irányelv nem sérti az egyedi ügyek konkrét körülményeinek megfelelő büntetések alkalmazására és végrehajtására vonatkozó, a nemzeti büntetőjogban foglalt általános szabályokat és elveket.
- (35) Mivel ezen irányelv célját a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés terjedelme és hatása miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az EUSZ 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (36) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 3. cikkével és 4a. cikkének (1) bekezdésével összhangban Írország bejelentette, hogy részt kíván venni ennek az irányelvnek az elfogadásában és alkalmazásában.
- (37) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban, az említett jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül, az Egyesült Királyság nem vesz részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (38) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban Dánia nem vesz részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.

(39) Az Európai Számvevőszékkel konzultációra került sor, és a Számvevőszék véleményt nyilvánított ⁽¹⁾,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. CÍM

TÁRGY, FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK ÉS HATÁLY

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv minimumszabályokat állapít meg az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás és egyéb jogellenes tevékenységek elleni küzdelem terén a bűncselekmények és a büntetőjogi szankciók fogalmának meghatározására vonatkozóan azzal a céllal, hogy az Unió e területre vonatkozó vívmányaival összhangban erősítse az Unió pénzügyi érdekeit érintő bűncselekményekkel szembeni védelmet.

2. cikk

Fogalommeghatározások és hatály

(1) Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) „az Unió pénzügyi érdekei”: az alábbiakból finanszírozott, szerzett vagy azoknak járó valamennyi bevétel, kiadás és vagyoni eszköz:
 - i. az Unió költségvetése;
 - ii. a Szerződések alapján létrehozott uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek költségvetései, vagy az általuk közvetlenül vagy közvetve kezelt vagy ellenőrzött költségvetések;
- b) „jogi személy”: minden, az alkalmazandó jog alapján jogi személyiséggel rendelkező jogalany, kivéve az államokat és a közhatalmi jogosítványokat gyakorló közjogi szerveket, valamint a közjogi nemzetközi szervezeteket.

(2) A héaalapú saját forrásokból származó bevételeket illetően ez az irányelv kizárólag a közös héarendszer sérelmére elkövetett súlyos bűncselekmények esetében alkalmazandó. Ezen irányelv alkalmazásában a közös héarendszer sérelmére elkövetett bűncselekmények abban az esetben tekintendők súlyosnak, ha a 3. cikk (2) bekezdésének d) pontjában meghatározott szándékos cselekmények vagy mulasztások az Unió két vagy több tagállamának területéhez kapcsolódnak, és legalább 10 000 000 EUR összegű teljes kárt okoznak.

(3) Ez az irányelv nem érinti a tagállamok adóigazgatásának felépítését és működését.

II. CÍM

AZ UNIÓ PÉNZÜGYI ÉRDEKEIT ÉRINTŐ CSALÁSSAL KAPCSOLATOS BŰNCSELEKMÉNYEK

3. cikk

Az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás

- (1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás bűncselekménynek minősüljön, ha azt szándékosan követik el.
- (2) Ezen irányelv alkalmazásában a következők tekintendők az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalásnak:
 - a) nem közbeszerzéshez kapcsolódó kiadások tekintetében a következőkre vonatkozó bármely cselekmény vagy mulasztás:
 - i. olyan hamis, helytelen vagy hiányos nyilatkozatok vagy dokumentumok felhasználása vagy benyújtása, amelyek következménye az Unió költségvetéséből származó vagy az Unió kezelésében levő, illetve az Unió nevében kezelt költségvetésekből biztosított pénzeszközök vagy vagyoni eszközök hűtlen kezelése vagy jogellenes visszatartása;
 - ii. információ elhallgatása és ezzel egy konkrét kötelezettség megszegése, az előbbiekkel megegyező következményekkel; vagy
 - iii. az említett pénzeszközöknek vagy vagyoni eszközöknek az eredetileg megjelölt céltól eltérő célokra történő jogellenes felhasználása;

⁽¹⁾ HL C 383., 2012.12.12., 1. o.

- b) közbeszerzéshez kapcsolódó kiadások tekintetében a következőkre vonatkozó bármely cselekmény vagy mulasztás, legalább akkor, ha azt az Unió pénzügyi érdekeit megsértve, az elkövető vagy valaki más javára történő jogtalan hasznoszerzés céljából követik el:
- i. olyan hamis, helytelen vagy hiányos nyilatkozatok vagy dokumentumok felhasználása vagy benyújtása, amelyek következménye az Unió költségvetéséből származó vagy az Unió kezelésében levő, illetve az Unió nevében kezelt költségvetésekből biztosított pénzeszközök vagy vagyoni eszközök hűtlen kezelése vagy jogellenes visszatartása;
 - ii. információ elhallgatása és ezzel egy konkrét kötelezettség megszegése, az előbbiekkel megegyező következményekkel; vagy
 - iii. az említett pénzeszközöknek vagy vagyoni eszközöknek az eredetileg megjelölt céltól eltérő célokra történő jogellenes, az Unió pénzügyi érdekeit sértő felhasználása;
- c) a híaalapú saját forrásokból származó – a d) pontban említett – bevételektől eltérő bevételek tekintetében a következőkre vonatkozó bármely cselekmény vagy mulasztás:
- i. olyan hamis, helytelen vagy hiányos nyilatkozatok vagy dokumentumok felhasználása vagy benyújtása, amelyek következménye az uniós költségvetési források, vagy az Unió kezelésében levő, illetve az Unió nevében kezelt költségvetési források jogellenes csökkenése;
 - ii. információ elhallgatása és ezzel egy konkrét kötelezettség megszegése, az előbbiekkel megegyező következményekkel; vagy
 - iii. a jogszerűen szerzett haszon jogellenes felhasználása, az előbbiekkel megegyező következményekkel;
- d) a híaalapú saját forrásokból származó bevételek tekintetében a következőkre vonatkozó, határokon átnyúló csalárd rendszerek keretében elkövetett bármely cselekmény vagy mulasztás:
- i. olyan hamis, helytelen vagy hiányos, híaával kapcsolatos nyilatkozatok vagy dokumentumok felhasználása vagy benyújtása, amelyek következménye az uniós költségvetési források csökkenése;
 - ii. híaával kapcsolatos információk elhallgatása és ezzel konkrét kötelezettség megszegése, az előbbiekkel megegyező következményekkel; vagy
 - iii. híaával kapcsolatos helyes nyilatkozatok benyújtása a nemfizetés csalárd elfedésének vagy a hía-visszatérítési jog jogtalan keletkeztetésnek céljával.

4. cikk

Az Unió pénzügyi érdekeit érintő egyéb bűncselekmények

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó bűncselekményekből származó vagyont érintő, az (EU) 2015/849 irányelv 1. cikke (3) bekezdésében leírt pénzmosás bűncselekménynek minősüljön.

(2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy szándékos elkövetés esetén az aktív és a passzív vesztegetés bűncselekménynek minősüljön.

a) Ezen irányelv alkalmazásában passzív vesztegetésnek minősül a hivatalos személy cselekménye, aki közvetlenül vagy közvetítő útján a maga vagy harmadik személy javára bármilyen előnyt kér vagy elfogad, vagy ilyen előny ígérését elfogadja azért, hogy hivatali kötelezettségének megfelelően vagy hatáskörének gyakorlása közben valamilyen intézkedést tegyen vagy ne tegyen meg, olyan módon, amely sérti vagy sértheti az Unió pénzügyi érdekeit.

b) Ezen irányelv alkalmazásában aktív vesztegetésnek minősül bármely személy cselekménye, aki közvetlenül vagy közvetítő útján a hivatalos személynek vagy rá tekintettel harmadik személynek bármilyen előnyt ígér, felajánl vagy ad azért, hogy a hivatalos személy hivatali kötelezettségének megfelelően vagy hatáskörének gyakorlása közben valamilyen intézkedést tegyen vagy ne tegyen meg, olyan módon, amely sérti vagy sértheti az Unió pénzügyi érdekeit.

(3) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy szándékos elkövetés esetén a hűtlen kezelés bűncselekménynek minősüljön.

Ezen irányelv alkalmazásában hűtlen kezelésnek minősül a pénzeszközök vagy vagyoni eszközök közvetlen vagy közvetett kezelésével megbízott, olyan hivatalos személy cselekménye, aki az eredetileg megjelölt céltól eltérő célokra használ fel, illetve fizet ki pénzeszközöket, vagy sajátját ki, illetve használ fel vagyoni eszközöket, és ezáltal sérti az Unió pénzügyi érdekeit.

(4) Ezen irányelv alkalmazásában „hivatalos személy”:

a) bármely uniós vagy nemzeti tisztviselő, ideértve más tagállamok nemzeti tisztviselőit és a harmadik országok nemzeti tisztviselőit is:

i. „uniós tisztviselő” minden olyan személy:

- aki a 259/68/EGK, Euratom, ESZAK tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ megállapított, az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata és az Európai Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek (a továbbiakban: a személyzeti szabályzat) értelmében tisztviselőnek vagy az Unióval szerződéses viszonyban álló egyéb alkalmazottnak minősül, vagy
- akit valamely tagállam vagy valamely köz- vagy magánjogi szerv az Unióhoz kirendelt, és aki az uniós tisztviselők vagy egyéb alkalmazottak által ellátott feladatokkal egyenértékű feladatokat lát el.

A 3. és a 7. jegyzőkönyvben foglalt, a kiváltságokról és mentességekről szóló rendelkezések sérelme nélkül, a Szerződésekkel összhangban létrehozott uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek tagjai és e szervek személyzete uniós tisztviselőnek tekintendők, ha a személyzeti szabályzat nem vonatkozik rájuk;

ii. a „nemzeti tisztviselő” fogalma alatt az azon tagállam vagy harmadik ország nemzeti joga szerint meghatározott tisztviselő vagy hivatalos személy értendő, amelyben a szóban forgó személy a feladatait ellátja.

Olyan eljárás esetében azonban, amelyben valamely tagállami nemzeti tisztviselő vagy harmadik országbeli nemzeti tisztviselő érintett, és azt egy másik tagállam indította, ez utóbbi tagállamnak nem kötelezettsége a nemzeti tisztviselő fogalmát alkalmaznia, kivéve, ha az a nemzeti jogával összeegyeztethető.

A nemzeti tisztviselő fogalma magában foglal minden olyan személyt, aki nemzeti, regionális vagy helyi szinten végrehajtó, közigazgatási vagy igazságszolgáltatási tisztséget tölt be. A nemzeti, regionális vagy helyi szinten jogalkotási tisztséget betöltő személyek nemzeti tisztviselőnek tekintendők;

b) minden olyan személy, aki a tagállamokban vagy harmadik országokban megbízás alapján olyan közfeladatot lát el, amely kiterjed az Unió pénzügyi érdekeinek kezelésére vagy az arra vonatkozó döntések meghozatalára.

III. CÍM

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK AZ UNIÓ PÉNZÜGYI ÉRDEKEIT ÉRINTŐ CSALÁSSAL ÉS EGYÉB BŰNCSELEKMÉNYEKSEL KAPCSOLATOS BŰNCSELEKMÉNYEKRE VONATKOZÓAN

5. cikk

Felbujtás, bűnsegély, bűnpártolás és kísérlet

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy bűncselekményként büntetendő legyen a 3. és a 4. cikkben említett bűncselekmények bármelyikének elkövetésére való felbujtás, és az azok elkövetéséhez nyújtott bűnsegély vagy bűnpártolás.

(2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy bűncselekményként büntetendő legyen a 3. cikkben és a 4. cikk (3) bekezdésében említett bűncselekmények bármelyikének elkövetésére irányuló kísérlet.

6. cikk

A jogi személyek felelőssége

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatók legyenek a 3., a 4. és az 5. cikkben említett bármely bűncselekményért, amelyet akár saját nevében eljárva, akár a jogi személy valamely szervének tagjaként eljárva olyan személy követett el a jogi személy javára, aki a jogi személyen belül vezető tisztséget tölt be, és amely a következők egyikén alapul:

- a) a jogi személy képviseletének joga;
- b) a jogi személy nevében történő döntéshozatal joga; vagy
- c) a jogi személyen belüli ellenőrzés gyakorlásának joga.

⁽¹⁾ HL L 56., 1968.3.4., 1. o.

(2) A tagállamok továbbá megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatók legyenek, ha valamely, az e cikk (1) bekezdésében említett személy által gyakorolt felügyelet vagy ellenőrzés hiánya lehetővé tette, hogy az adott jogi személy javára egy neki alárendelt személy a 3., a 4. vagy az 5. cikkben említett valamely bűncselekményt elkövetse.

(3) A jogi személyek e cikk (1) és (2) bekezdése alapján fennálló felelőssége nem zárja ki a büntetőeljárás lefolytatásának lehetőségét a 3. és a 4. cikkben említett bűncselekményeket elkövető vagy az 5. cikk szerint büntetőjogilag felelős természetes személyekkel szemben.

7. cikk

Természetes személyekkel szemben kiszabható szankciók

(1) A természetes személyek vonatkozásában a tagállamok biztosítják, hogy a 3., a 4. és az 5. cikkben említett bűncselekmények hatékony, arányos és visszatartó erejű büntetőjogi szankciókkal legyenek büntetendők.

(2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 3. és a 4. cikkben említett bűncselekmények szabadságvesztéssel járó maximális büntetéssel legyenek büntetendők.

(3) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 3. és a 4. cikkben említett bűncselekmények – ha jelentős kárral vagy előnnyel járnak – legalább négy év szabadságvesztéssel járó maximális büntetéssel legyenek büntetendők.

A 3. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontjában, valamint a 4. cikkben említett bűncselekményekből származó kár vagy előny akkor minősül jelentősnek, ha a kár vagy az előny mértéke meghaladja a 100 000 EUR összeget.

A 3. cikk (2) bekezdésének d) pontjában említett bűncselekményekből származó és a 2. cikk (2) bekezdésének hatálya alá tartozó kár vagy előny mindig jelentősnek minősül.

A tagállamok a legalább négy év szabadságvesztéssel járó maximális büntetést a nemzeti joguk által meghatározott egyéb súlyos körülmények fennállása esetén is előírhatják.

(4) A 3. cikk (2) bekezdésének a), b) vagy c) pontjában, vagy a 4. cikkben említett, 10 000 EUR értéknél kisebb kárt okozó, vagy 10 000 EUR értéknél kisebb előnyt eredményező bűncselekmények esetén a tagállamok a büntetőjogi szankcióktól eltérő szankciók kiszabását is előírhatják.

(5) Az (1) bekezdés nem érinti az illetékes hatóságok hivatalos személyekkel szembeni fegyelmi jogköreinek gyakorlását.

8. cikk

Súlyosító körülmények

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy súlyosító körülménynek minősüljön az, ha a 3., a 4. vagy az 5. cikkben említett valamely bűncselekményt a 2008/841/IB kerethatározat értelmében vett bűnszervezet keretében követnek el.

9. cikk

Jogi személyekkel szemben kiszabható szankciók

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 6. cikk alapján felelősségre vont jogi személy hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókkal legyen sújtható, amely szankciókba beletartoznak a büntetőjogi vagy nem büntetőjogi jellegű pénzbeli szankciók vagy bírságok, és beletartozhatnak egyéb szankciók is, mint például:

- a) az állami kedvezményekből vagy támogatásokból való kizárás;
- b) a közbeszerzési eljárásokból való ideiglenes vagy végleges kizárás;
- c) valamely kereskedelmi tevékenység gyakorlásától való ideiglenes vagy végleges eltiltás;

- d) bírósági felügyelet alá helyezés;
- e) bíróság által elrendelt felszámolás;
- f) a bűncselekmény elkövetésére használt létesítmények ideiglenes vagy végleges bezárása.

10. cikk

Befagyasztás és elkobzás

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket a 3., a 4. és az 5. cikkben említett bűncselekmények elkövetési eszközeinek és az azokból származó jövedelmek befagyasztásának és elkobzásának lehetővé tételéhez. Azok a tagállamok, amelyekre nézve a 2014/42/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ kötelező, e téren az említett irányelvvel összhangban járnak el.

11. cikk

Joghatóság

(1) Minden tagállam megteszi az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy a 3., a 4. és az 5. cikkben említett bűncselekményekre vonatkozóan megállapítsa joghatóságát, ha:

- a) a bűncselekményt egészben vagy részben a területén követték el; vagy
- b) az elkövető saját állampolgára.

(2) Minden tagállam megteszi az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy a 3., a 4. és az 5. cikkben említett bűncselekményekre vonatkozóan megállapítsa joghatóságát, ha az elkövetőre a bűncselekmény elkövetésének időpontjában a személyzeti szabályzat vonatkozik. Minden tagállam dönthet úgy, hogy az e bekezdésben megállapított joghatósági szabályokat nem alkalmazza vagy csak meghatározott esetekben vagy meghatározott feltételek mellett alkalmazza, és erről tájékoztatja a Bizottságot.

(3) A tagállam tájékoztatja a Bizottságot, amennyiben a következő helyzetek valamelyikének fennállása esetén úgy dönt, hogy kiterjeszti a joghatóságát a 3., a 4. vagy az 5. cikkben említett, a területén kívül elkövetett bűncselekményekre:

- a) az elkövető szokásos tartózkodási helye a területén van;
- b) a bűncselekményt a területén letelepedett jogi személy javára követték el; vagy
- c) az elkövető a tagállam tisztviselője, aki hivatalos minőségben jár el.

(4) Az (1) bekezdés b) pontjában említett esetekben a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy joghatóságuk gyakorlása ne függjön attól a feltételtől, hogy a büntetőeljárás megindítására kizárólag a sértett által a bűncselekmény elkövetésének helyén tett bejelentést, vagy a bűncselekmény elkövetésének helye szerinti állam által tett feljelentést követően kerülhet sor.

12. cikk

Az Unió pénzügyi érdekeit érintő bűncselekmények elévülése

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy olyan elévülési időt állapítsanak meg, amely a 3., a 4. és az 5. cikkben említett bűncselekményekkel kapcsolatos nyomozások, vádemelések, tárgyalások és bírósági határozatok tekintetében elegendő időt biztosít az érintett bűncselekmény elkövetését követően ahhoz, hogy az említett bűncselekményekkel szemben hatékonyan lehessen fellépni.

(2) A tagállamok a 3., a 4. és az 5. cikkben említett, legalább négy év szabadságvesztéssel járó maximális büntetéssel büntetendő bűncselekmények esetében megteszik a szükséges intézkedéseket annak lehetővé tétele érdekében, hogy az e bűncselekményekkel kapcsolatos nyomozások, vádemelések, tárgyalások lefolytatására és bírósági határozatok meghozatalára az említett bűncselekmények elkövetését követően legalább öt év álljon rendelkezésre.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve a tagállamok öt évnél rövidebb, de három évnél nem rövidebb elévülési időt is megállapíthatnak, feltéve hogy az elévülési idő meghatározott cselekmények esetén megszakítható vagy felfüggeszthető.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/42/EU irányelve (2014. április 3.) a bűncselekmény elkövetési eszközeinek és az abból származó jövedelmek az Európai Unión belüli befagyasztásáról és elkobzásáról (HL L 127., 2014.4.29., 39. o.).

(4) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 3., a 4. vagy az 5. cikkben említett bűncselekmények kapcsán meghozott jogerős ítéletben

a) kiszabott, legalább egy évnél hosszabb időtartamú szabadságvesztés-büntetés; vagy

b) a legalább négy év szabadságvesztéssel járó maximális büntetéssel büntetendő bűncselekmény esetében kiszabott szabadságvesztés-büntetés

végrehajtását a jogerős ítélet meghozatalától számított legalább öt évig lehetővé tegyék. Az említett időtartamba beleszámlíthat az elévülési időnek a megszakítások vagy felfüggesztések miatti meghosszabbítása is.

13. cikk

Vissza-, illetve megfizettetés

Ez az irányelv nem érinti:

(1) az uniós szinten a 3. cikk (2) bekezdésének a), b) vagy c) pontjában, illetve a 4. vagy az 5. cikkben említett bűncselekmények elkövetésével összefüggésben jogtalanul kifizetett összegek visszafizettetését;

(2) a tagállami szinten a 3. cikk (2) bekezdésének d) pontjában, illetve a 4. vagy az 5. cikkben említett bűncselekmények elkövetésével összefüggésben meg nem fizetett hea megfizettetését.

14. cikk

Kapcsolat az Unió egyéb alkalmazandó jogi aktusaival

Az uniós jogban megállapított közigazgatási intézkedések, szankciók és bírságok – különösen a 2988/95/EK, Euratom rendelet 4. és 5. cikke szerinti szankciók –, illetve az uniós jog szerinti konkrét kötelezettségnek megfelelően elfogadott nemzeti jogszabályok alkalmazása nem érinti ezt az irányelvet. A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelvet végrehajtó nemzeti rendelkezések alapján indított büntetőeljárások ne érintsék indokolatlanul az uniós jogban vagy a nemzeti végrehajtási rendelkezésekben megállapított, a büntetőeljárással nem egyenértékű közigazgatási intézkedések, szankciók és bírságok megfelelő és hatékony alkalmazását.

IV. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

15. cikk

A tagállamok és a Bizottság (OLAF), valamint egyéb uniós intézmények, szervek, hivatalok vagy ügynökségek közötti együttműködés

(1) A határokon átnyúló együttműködésre és kölcsönös bűnügyi jogsegélyre vonatkozó szabályok sérelme nélkül a tagállamok, az Eurojust, az Európai Ügyészség és a Bizottság saját hatáskörük keretében együttműködnek egymással a 3., a 4. és az 5. cikkben említett bűncselekmények elleni küzdelemben. Ennek érdekében a Bizottság és adott esetben az Eurojust technikai és operatív támogatást nyújt, mivel az illetékes nemzeti hatóságoknak szükségük van a nyomozási tevékenységük koordinálásának elősegítésére.

(2) A tagállamok illetékes hatóságai saját hatáskörük keretében információkat cserélhetnek a Bizottsággal, hogy megkönnyítsék a tények megállapítását, és biztosítsák a 3., a 4. és az 5. cikkben említett bűncselekményekkel szembeni hatékony fellépést. A Bizottság és az illetékes nemzeti hatóságok minden egyes konkrét ügyben figyelembe veszik a bizalmasságra és az adatvédelemre vonatkozó követelményeket. Az információhoz való hozzáférésre vonatkozó nemzeti jogszabályok sérelme nélkül a tagállamok, ha információkat szolgáltatnak a Bizottságnak, konkrét feltételekhez köthetik az információknak a Bizottság, illetve – azok továbbítása esetén – azon másik tagállam általi felhasználását, amelyek azokat továbbították.

(3) A Számvevőszéknek és a Szerződés alapján létrehozott uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek költségvetésének, valamint az intézmények által kezelt vagy ellenőrzött költségvetéseknek az ellenőrzésével megbízott ellenőröknek az OLAF és bármely egyéb illetékes hatóság tudomására kell hozniuk mindazon tényeket, amelyeket feladataik ellátása során tártak fel, és amelyek a 3., a 4. vagy az 5. cikkben említett bűncselekménynek minősülhetnek. A tagállamok biztosítják, hogy nemzeti ellenőrző szerveik ugyanígy járjanak el.

16. cikk

Az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezmény felváltása

Ez az irányelv 2019. július 6-ával az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. július 26-i egyezmény és annak 1996. szeptember 27-i, 1996. november 29-i és 1997. június 19-i jegyzőkönyve helyébe lép azon tagállamok tekintetében, amelyekre nézve ez az irányelv kötelező.

Azon tagállamok tekintetében, amelyekre nézve ez az irányelv kötelező, az egyezményre való hivatkozásokat az ezen irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni.

17. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok 2019. július 6-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal. A tagállamok ezeket a rendelkezéseket 2019. július 6-tól kezdődően alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. Azon tagállamok tekintetében, amelyekre nézve ez az irányelv kötelező, az említett rendelkezéseknek olyan értelmű nyilatkozatot is tartalmazniuk kell, hogy a meglévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek az ezen irányelvvel felváltott egyezményre való hivatkozásait erre az irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni. A hivatkozás módját és a nyilatkozat formáját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal belső joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

18. cikk

Jelentéstétel és értékelés

(1) A Bizottság 2021. július 6-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli, hogy a tagállamok milyen mértékben tették meg az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy ezen irányelvnek megfeleljenek.

(2) Az egyéb uniós jogi aktusokban megállapított jelentéstételi kötelezettségek sérelme nélkül a tagállamok évente megküldik a 3., a 4. és az 5. cikkben említett bűncselekményekre vonatkozó következő statisztikákat a Bizottságnak, ha azok az érintett tagállamban központi szinten elérhetők:

- a) a megindított büntetőeljárások, a megszüntetett eljárások, a felmentéssel végződő eljárások, az elítéléssel végződő eljárások és a folyamatban lévő eljárások száma;
- b) a büntetőeljárást követően vissza-, illetve megfizetett összegek és a becsült kár.

(3) A Bizottság 2024. július 6-ig – figyelembe véve az (1) bekezdés alapján benyújtott jelentéseket és a (2) bekezdés alapján benyújtott tagállami statisztikákat – jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli az ezen irányelvet átültető nemzeti jognak az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás megakadályozása terén kifejtett hatását.

(4) A Bizottság 2022. július 6-ig a tagállamok által a (2) bekezdés alapján benyújtott statisztikák alapján jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, megvizsgálva, hogy az Unió pénzügyi érdekei védelmének megerősítését célzó általános célkitűzés fényében:

- a) a 2. cikk (2) bekezdésében megjelölt küszöbérték megfelelő-e;
- b) a 12. cikkben említett, elévülésre vonatkozó rendelkezések kellően hatékonyak-e;
- c) ez az irányelv eredményesen kezeli-e a közbeszerzési csalás eseteit.

(5) A (3) és a (4) bekezdésben említett jelentést szükség esetén jogalkotási javaslat kíséri, mely a közbeszerzési csalásra vonatkozó különös rendelkezést is tartalmazhat.

19. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

20. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a Szerződéseknak megfelelően a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2017. július 5-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

M. MAASIKAS

HELYESBÍTÉSEK

Helyesbítés az online tartalomszolgáltatásoknak a belső piacon való, határokon átnyúló hordozhatóságáról szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1128 európai parlamenti és tanácsi rendelethez

(Az Európai Unió Hivatalos Lapja L 168., 2017. június 30.)

A 11. oldalon, a 9. cikk (2) bekezdésében:

a következő szövegrész: „2018. május 21-ig”

helyesen: „2018. június 2-ig”.

A 11. oldalon, a 10. cikkben:

a következő szövegrész: „2021. március 21-ig”

helyesen: „2021. április 2-ig”.

A 11. oldalon, a 11. cikk (2) bekezdésében:

a következő szövegrész: „Ezt a rendeletet 2018. március 20-tól kell alkalmazni.”

helyesen: „Ezt a rendeletet 2018. április 1-től kell alkalmazni.”

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU